

AKYAKA
Nail ÇAKIRHAN-Halet ÇAMBEL
KÜLTÜR ve SANATEVİ

9

GÖKOVA - AKYAKA'YI
SEVENLER DERNEĞİ
2007 SERGİ PROGRAMI

Nail Çakırhan ve Halet Çambel
Kültür ve Sanatevi

**GÖKOVA - AKYAKA'YI
SEVENLER DERNEĞİ
2007 SERGİ PROGRAMI**

Sevgili arkadaşlar, ziyaretçiler ve
sanatseverler,

Bu kitapçık size 2007 sezonunun sergilerine genel bir bakış sunmak için hazırlanmıştır. İçerde ayrıca Kültür-Sanatevimiz; velinimelerimiz Nail Çakırhan ve Halet Çambel ve derneğimiz - Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği - hakkında da bilgiler bulacaksınız. Türkçe metinler kolay bulunması için küçük bir sembol ile işaretlenmiştir. Size ilginç sergiler, Akyaka'mızda güzel bir zaman geçirmenizi diliyoruz.

Yayımlayan

Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği
Nail Çakırhan Sok. 9
48650 Akyaka/ULA
Tel/faks 0252 243 4334
www.akyaka.org
dernek@akyaka.org

Redaksiyon

Nurhan Kavuzlu,
Bahar Suseven

Yayına Hazırlık

Thomas Schmitz

Çeviriler

G. Aufdermauer, B. Suseven,
I. Cantez, C. Büyükdağ

Kapak Fotoğrafı

Thomas Schmitz

© Tüm hakları Gökova-Akyaka'yı Sevenler
Derneği'ne aittir

ISBN: **978-975-98483-9-2**

Nisan 2007, 3000 adet

Baskı Esin Ofset, Muğla, Telefon: 214 10 24

Dear Friends, Visitors and Art Lovers, this catalogue has been prepared to give you an overview about our art and culture exhibitions of the year 2007. Additionally you will acquire some knowledge about the Art and Culture House, our benefactors Nail Çakırhan and Halet Çambel, and gather information about our association, the Friends of Gökova-Akyaka.

The English articles are marked with a little symbol, to make reading easier for you. We wish you interesting exhibitions and a pleasant stay in Akyaka.

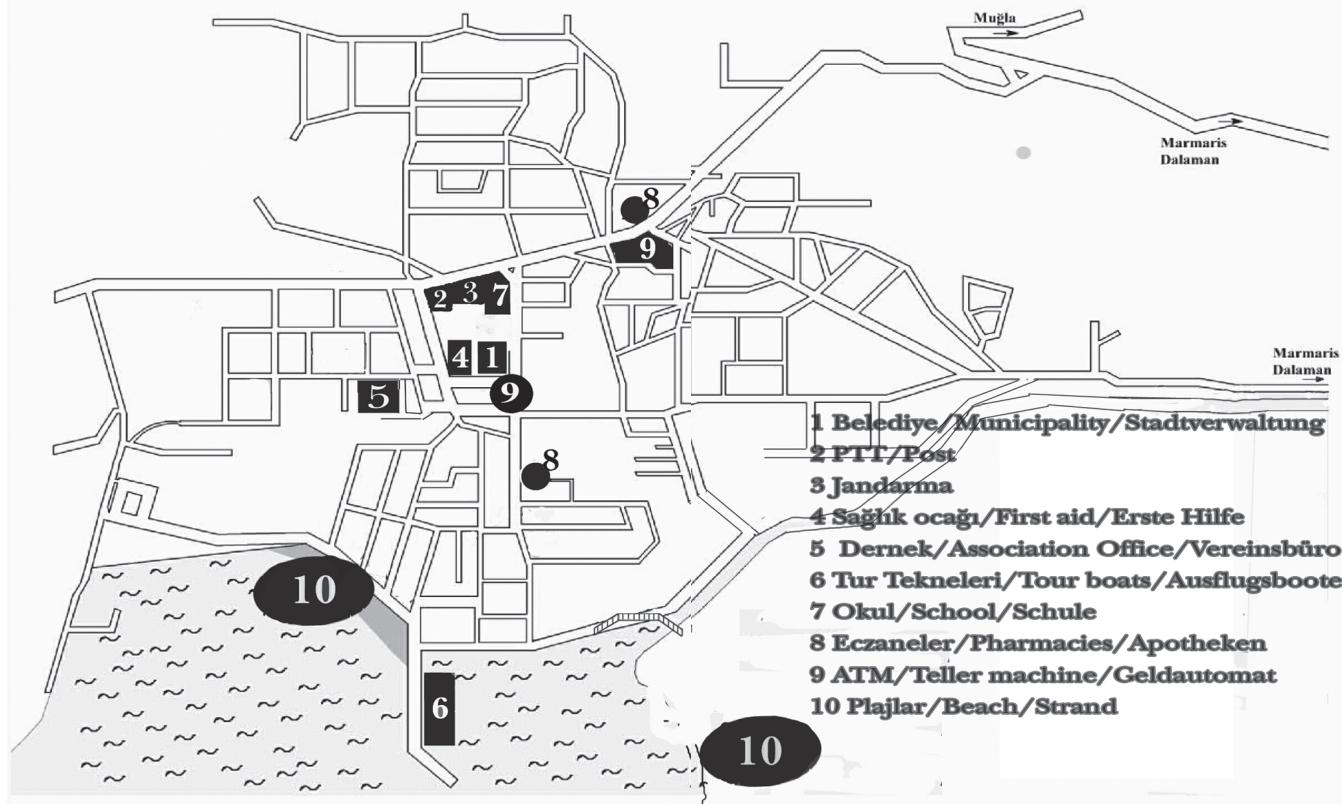

*Lieber Freund, Besucher und
Kunstinteressierter, dieses Büchlein soll
dazu dienen, Ihnen einen Überblick über die
Kunst- und Kulturausstellungen der Saison 2007
zu geben. Dazu erfahren Sie noch einiges über
das Kunst und Kulturhaus, über unsere Gönner
Nail Çakirhan und Halet Çambel sowie etwas
Information über unseren Verein, die Freunde
von Gokova-Akyaka. Die deutschen Texte sind
jeweils mit einem kleinen Symbol gekennzeich-
net, so dass Sie sich leicht zurechtfinden sollten.
Wir wünschen Ihnen interessante Ausstellungen
und einen schönen Aufenthalt in unserem Akyaka*

İçindekiler/Contents/Inhalt

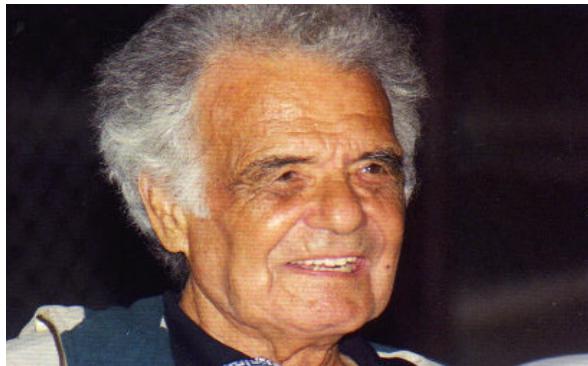
Şehirplanı/Cityplan.....	6-7
Nail Çakirhan ve Halet Çambel hakkında.....	8
About Nail Çakirhan and Halet Çambel.....	11
Über Nail Çakirhan und Halet Çambel.....	14
Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği hakkında	17
About the Association.....	22
Über den Verein	22
Yönetim Kurulunun Segievine Bakışı	25
The Art House from a Boardmembers	
Point of View	27
Das Kulturhaus aus der Sicht des Vorstands...	29
Sergiler/Exhibitions/Ausstellungen 2007	31-88
Organizatör Bakışıyla Kültür ve Sanatevi.....	89
From the Organiser's Point of View.....	92
Aus der Sicht des Organisators	95
Gökova Kültür ve Sanatevi	98
Gökova and the Culture- and Art House	100
Gökova und das Kultur- und Kunsthause	101
Birlikte Giden Yolumuz	104
Our Way Together	109
Unser Gemeinsamer Weg	114

AKYAKA

Nail Çakırhan ve Halet Çambel hakkında

 Nail Çakırhan, 1910 yılında bugünkü Gökova, Gökabad'da (Ula bucagi, Muğla İli) doğdu. İlkokulu Ula'da ortaokulu Muğla'da, liseyi Konya'da okudu. 12 yaşında şiir yazmaya başladı. 13 yaşında ilk el yazması gazetesini, 18'inde Konya'da ilk basılı mecmayı çıkardı. 19'unda İstanbul'da Tıp Fakültesine yazıldı; fakat fakülteyi bıraktı gazeteciliğe atıldı. 24'ünde Sovyetler Birliği'ne gitti, ekonomi politik okudu. 1937'de Türkiye'ye döndükten sonra, gazetecilik, kitapçılık, muhasebe gibi türlü işlerle uğraştı. 1951'de kazı yapan ve restorasyonla görevlendirilen esine yardım etmek için Karatepe, Aslantaş'a gitti. Burada yapı işlerini üstlendi, kazı

yerindeki koruyucu saçakları, kazı evi, orman binaları, ilkokul, lojman ve atölye inşaatlarını yönetti. Bu uğraş yoğun bir yapıcılığa yol açtı.

Prof. Dr. Halet Çambel, 1916 yılında doğdu. Amerikan Koleji ve Sorbonne Üniversitesi'ni bitirdi. 1940 yılında İstanbul Üniversitesi'nde H.T. Bossert'in asistanı oldu. Karl Bittel ile Prehistory Kürsüsü'nü kuran Çambel, öğretim üyeliği görevinde birçok genç araştırmacının yetiştirilmesinde emeği oldu.

Tüm toplumun eğitime önem veren Çambel, Hitit dilinin çözümlemesinde önemli rolü olan Karatepe-Aslantaş çalışmasını toplumsal bir projeye dönüştürdü. Kazılarıyla başlayan araştırmalarını

Güneydoğu Anadolu tarih öncesi araştırmaları ve Keban kurtarma projeleriyle sürdürün Çambel'in en önemli bulgularından biri de insanoğlunun en eski yerleşmesi olan 'Çayönü' çalışmaları.

Nail Çakırhan ve Halet Çambel Kültür ve Sanatevi 1998 yılında sanat ve politika dünyasından gelen ünlülerin de katıldığı görkemli bir açılış ile hizmete girdi. Bu açılışın ardından, Nail Çakırhan, sergievinin idaresini kültür ve sanat faaliyetleri yapmak üzere Gökova Akyaka'yı Sevenler Derneğine verdi. Tamamıyla Çakırhan'ın meşhur Ula Mimarisi'ne dayanarak büyük bir özen ve ustaca yaptığı bina, özellikle üst tavanlarıyla göz doldurur. Duvarlarının büyük bir kısmı pencereli olan sergivi, işığa her taraftan açıktır ve meşhur Ağa Han ödüllü evin bahçesinde inşa edilmiştir.

"Nail Çakırhan'ın Eseri" konulu bir fotoğraf sergisi ile hizmete açılan, bundan sonra her tür sanata kapısını açan "müze" kısa süre içinde bölgesel, hatta ulusal bir kimlik kazandı. Her yıl olduğu gibi bu yılda Mayıs'tan Ekim'e kadar her iki haftada farklı bir sergi ile Muğla İlinin ve dışarıdan gelen misafir sanatseverlerin buluşma noktası olmaya devam edecek.

Tüm sanatseverleri, Akyaka'nın tanınmış turistik değerlerinin yanında, sergilerin hep başında kalan

sanatçılarımıza tanışma, eserleri ve sanatı tartışma ayrıcalığını yaşamaya davet ediyoruz.

About Nail Çakırhan and Halet Çambel

Nail Çakırhan was born in 1910 in Gökabad (District of Ula, Province of Muğla) which is today's Gökova. He attended elementary school in Ula, Gymnasium in Muğla and the High School in Konya. 12 years old he started to write poems. With 13 he wrote the first handwritten newspaper in Konya and with 18 he published the first ever printed magazine in Konya. When he was 19 he enrolled to study medicine in Istanbul but left the university to devote himself to journalism.

24 years old he went to the Soviet Union to study political economy. After he returned to Turkey in 1937 he was occupied with journalism, selling books and accountancy. 1951 he went to Karatepe-Aslantaş to help his wife, who lead the excavation and restoration works in Karatepe-Aslantaş. He took on some of the construction work, developing and supervising the building of the roof sheltering the excavation location, the offices of the Forestry Deparement, the elementary school, official residences and of the atelier. This occupation opened the way to his further intense productivity.

Prof. Dr. Halet Çambel was born in 1916. She attended the American College and finished her studies at the Sorbonne. In 1940 she became H.T. Bossart's assistant at the Istanbul University. Çambel, who established the professorship for prehistoric sciences together with Karl Bittel, has been competently involved into the educating of many young scientists.

For Çambel, communal education has always been very important therefore she transformed the work at Karatepe-Aslantaş, which played an important role for the understanding and decoding of the Hitite-Language, into a public project. One of Çambel's greatest achievements has been the work on „Çayönü“, the oldest settlement of mankind. Parallel she lead the excavations of Pişmiş Kale, the Midas city, Karatepe-Aslantaş and scientific research on the prehistory of south eastern Turkey and a project to rescue Keban.

The Nail Çakırhan and Halet Çambel Art and Culture House opened in 1998 with a glamorous celebration. Quite a number of well known people from the world of politics and art have been among the participants of the festivity, like Tarik Akan, Ali Özgentürk, Mümtaz Soysal, Oktay Akbal, İlhan Selçuk, Mina Urgan, Şadan Gökovalı and Oktay Ekinçi.

After the opening Nail Çakırhan gave the management of the exhibition house to the Association of the Friends of Gökova-Akyaka to be used for cultural and artistic activities.

Especially the wooden ceiling of the carefully and masterly constructed building, exemplary for Nail Çakırhan's famous Ula Architecture, is a pleasure for the eye. The walls of the exhibition room comprise almost completely of windows, letting the light enter from all directions. The building was constructed in the garden of the famous Ağa Han award winning Çakırhan House. The „museum“ which firstly opened with a photograph exhibition of Nail Çakırhan's work, was used afterwards for all kind of art and gained regional and even nationwide popularity within a short time.

This season, like every year, it will be a meeting point for all people interested in art with biweekly alternating exhibitions shown between May and October.

We invite all art lovers to use the chance to meet the artists themselves, present during their exhibitions and to discuss their art and their works with them.

Über Nail Çakırhan und Halet Çambel

 Nail Çakırhan wurde im Jahr 1910 im heutigen Gökova, damals Gökabad (Kreis Ula, Provinz Mugla) geboren. Er besuchte die Grundschule in Ula, die Mittelschule in Muğla und das Gymnasium in Konya. Mit 12 Jahren begann er, Gedichte zu schreiben. Mit 13 brachte er die erste handgeschriebene, mit 18 die erste gedruckte Zeitung in Konya heraus. Mit 19 schrieb er sich für das Medizinstudium in Istanbul ein, brach dieses aber ab und widmete sich dem Journalismus.

Mit 24 Jahren ging er in die Sowjetunion, um Politökonomie zu studieren. Nachdem er 1937 in die Türkei zurückgekehrt war, ging er verschiedenen Tätigkeiten wie Journalismus, Buchhandel und Buchhaltung nach. 1951 ging er nach Karatepe Aslantaş, um seiner Frau zu zur Seite zu stehen, die dort mit den Ausgrabungen und der Restauration von Karatepe-Aslantaş beauftragt war. Dort leitete er einige Bauarbeiten und übernahm beispielsweise den Bau des Wetterdachs, dass die Grabungsstelle schützt, der Forstverwaltungsgebäude, der Grundschule, der Dienstwohnungen und des Ateliers. Diese Beschäftigung ebnete den Weg für eine weitreichende Produktivität.

Prof. Dr. Halet Çambel wurde im Jahr 1916 geboren. Sie studierte am Amerikanischen Kolleg und schloss ihr Studium an der Sorbonne ab. 1940 wurde sie Assistentin von H.T. Bossert an der Universität Istanbul. Çambel, die zusammen mit Karl Bittel den Lehrstuhl für Prähistorische Wissenschaften gründete, war an der Ausbildung vieler Nachwuchswissenschaftler maßgeblich beteiligt.

Çambel, die der Bildung der gesamten Bevölkerung große Bedeutung beimisst, hat die Arbeiten von Karatepe-Aslantaş, die eine wichtige Rolle bei der Entzifferung der Hititer Sprache spielen, in ein gesamtgesellschaftliches Projekt umgewandelt.

Eine der wichtigsten Funde von Çambel waren die Arbeiten von „Çayönü“, der ältesten Siedlungsstätte der Menschheit. Daneben leitete Çambel die Grabungen von Pişmiş Kale, der Stadt Midas und Karatepe-Aslantaş, sowie Untersuchungen zur Vorgeschichte Südostanatoliens und Projekte zur Rettung von Keban.

Das Nail Çakırhan und Halet Çambel Kunst- und Kulturhaus nahm im Jahre 1998 mit einer prunkvollen Eröffnung den Betrieb auf. Unter den Teilnehmern der Eröffnungsfeier fanden sich auch Berühmtheiten der politischen und künstlerischen Welt wie Tarik Akan, Ali Özgentürk, Mümtaz Soysal, Oktay Akbal, İlhan Selçuk, Mina Urgan, Şadan Gökovalı und Oktay Ekinci. Im Anschluss an die

Eröffnung übergab Nail Cakirhan die Leitung des Ausstellungshauses dem Verein der Freunde Gökova-Akyaka's, um dieses für kulturelle und künstlerische Aktivitäten zu nutzen.

In dem mit großer Sorgfalt und auf meisterhafte Weise ausgeführten und Nail Çakırhans berühmte Ula Architektur widerspiegelnden Gebäude, ist vor allem die Holzinnendecke ein Fest für die Augen. Das Ausstellungshaus, dessen Wände zu grossen Teilen aus Fenstern bestehen, lässt Licht aus jeder Richtung einfallen und fand einen Platz im Garten des Hauses das den berühmten Ağa Han Preis erhielt. Das „Museum“, das zunächst mit einer Fotoausstellung über Nail Çakırhan's Werke eröffnet wurde und danach für jede Art von Kunst seine Türen öffnete, hat sich innerhalb kurzer Zeit in der Umgebung, ja sogar national einen Namen gemacht. Wie in jedem Jahr wird es auch diesmal von Mai bis Oktober alle zwei Wochen mit einer neuen Ausstellung einen Treffpunkt für Kunstliebhaber aus der Provinz Muğla und von außerhalb bilden.

Wir laden alle die Kunst lieben ein, neben den bekannten touristischen Vorzügen Akyaka's die Möglichkeit zu nutzen, unsere Künstler, die während der Ausstellung immer anwesend sind, kennen zu lernen und ihre Werke und ihre Kunst direkt mit ihnen zu diskutieren.

Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği hakkında

Derneğimiz 1991 tarihinde, yerli halkın ve büyük şehirlerden gelip Akyaka'ya gönüll vermiş insanlar tarafından kurulmuştur. Derneğin amacı yöredeki mimari dokuyu korumak, gerekirse bu konuda danışmanlık hizmeti vermek, doğa koruma çalışmalarına destek vermek ve korumak, kültürel faaliyetleri geliştirmek, eğitim desteği sağlamaktı. On beş yıldan fazla aktif olarak, siyasi görüşlerin etkisi altında kalmadan, zaman zaman yaşanan politik baskılara prim vermeden amacı doğrultusunda çalışmaktadır. Beldemiz Belediye olduktan sonra hızlı bir gelişim göstermiş ve turistik bir belde haline gelmiştir. Artan nüfus ve yapılışma doğa tahribatını da beraberinde getirmiştir. Bu tahribati olabildiğince azaltmak için Derneği'nin yaptığı bazı çalışmaları ana başlıklıyla sıralarsak:

- Marmaris'in su ihtiyacını karşılamak üzere Kadın Azmağından saniyede 3 metreküpük su taşıma işleminin (ovada kurulacak pompa işletme istasyonun inşaatı ve su azalmasından dolayı ekolojik dengenin zarar göreceği düşünücesiyle) engellenmesi;
- Kadın Azmağı'nın kenarına yapılması planlanan yolun engellenmesi;
- Akyaka'da yapılan evlerin yörenin mimari özelliklerini taşıyan Nail Çakırhan mimarisine uygun

olarak yapılması için mücadele edilmesi;

- 1999 yazında "Akyaka Su Samurları Semineri" organizasyonu;
- Gas-Der Vizyon toplantısi
- Uluslararası kuş sayımı (Balkan Projesi) projesinde ayrıca ülkemizde yaşayan kuşların üreme davranışları ve populasyonlarını tespit etmek amacıyla yürütülen Kuş-Atlas projesinde yer almak;
- 4-5 Kasım 2004 tarihleri arasında Vizyon Akyaka çalıştayıının organizasyonu
- Çağdaş Sivrisinek Mücadelesi için neler yapılmalıdır? Bu konudaki raporlar yerel yönetime sunulmuş, halkı bilgilendirme toplantıları yapılmıştır.
- Sürdürülebilir bir turizm ve kalkınma nasıl olmalıdır. Bu konuda ilgili makamların katılımıyla bir toplantı düzenlenmiştir;
- 27 Ekim 2005 Düş ve Gerçek Değerlendirme ve Analiz toplantı organizasyonu doğa ve çevre korumaya ilgili yaptığımız çalışmaların bir bölümü.
- Her yıl Mayıs-Ekim ayları arasında sergilerimiz gelenekselliğini korumaktadır. Sergiler Akyaka'nın kültür-sanat yaşamına önemli bir katkı sağlamaktadır. Açılış partilerimiz birbirimize MERHABA dediğimiz sıcak bir ortama dönmektedir.
- Kış aylarında on beş günde bir yaptığımız sohbet

toplantılarıyla yazın hareketliliğini yaşatmayı, beldemiz sorunlarını tartışmayı sürdürüyoruz.

- Derneğiimiz özellikle sulak alan ve kuşculuk konusunda danışmanlık yapacak yeterliliğe ve donanıma sahiptir.

Organik Tarım, Kadın ve Sokak Hayvanları konusunda çalışma gruplarının da olduğu derneğimiz 200 üyenin bağış ve aidatlarıyla yaşamaktadır.

Derneğimiz ve yapılan çalışmalar hakkında daha fazla bilgi edinmek için www.akyaka.org websitesine tıklayabilir ya da ofisimize uğrayabilirsiniz

About the Association of the Friends of Gökova-Akyaka

Our association has been founded in the year 1991 by local people and newcomers from the big cities, who lost their heart to Akyaka. The objections of the association are to conserve the architectural design of the region, to give necessary support, to do environmental work, develop cultural activities and work with education. Meanwhile the association works with these policies since more than 15 years without being influenced by any political ideology and refusing to yield to political pressure, being exerted from time to time.

After receiving the status of a municipality, a vigorous development began, meanwhile transforming the village to a tourist town. Growing population and increasing building activities caused degradation of nature. The following brief overview will show the kind of activities the association undertakes to keep destruction of nature at bay:

- Prevention of the extraction of 3 cube meter water per second out of the Kadin Azmak, to cover the (non potable) water demand of Marmaris (reasoning that a pump station in the plain would disturb the ecological balance, decreasing the water level of the river);
- Prevention of the development of the road planned on the riverside;
- Efforts to keep the architectural parameters of the Nail Cakirhan style for new buildings, thus enhancing the characteristics of the local architecture;
- Organisation of the „Akyaka Fishotter Seminar“ in the summer of 1999;
- Developing a Vision for the Association;
- Participating in international Bird Census Projects (Balkan Project) and in Bird Atlas work, with the objective of assessing reproduction habits and population numbers of birds in our country;
- What should be done for a contemporary Mosquito warfare? Reports and brochures concerning this

subject have been handed over to local administrations and information meetings have been held for the general public;

- Organisation of the ‘Vision Akyaka’ Workshop between the 4.-5. November 2004;
- How should sustainable tourism and development be designed? A meeting concerning this subject has been held with the related state departments;
- Organisation of an evaluation of the ideals and realities of the ‘Vision Akyaka’ on the 27th September 2005;
- We are holding up the tradition of our annual exhibitions between May and October. The exhibitions are an important contribution to the cultural and artistic life in Akyaka and the opening parties developed to a pleasant possibility to say "Hello" to each other;
- The conversation meetings, having taken place biweekly during the winter, are a continuation of these summer activities, here we discuss regional problems;
- Our association has the scientific and institutional capacity to fulfil consultant functions, especially on subjects like wetlands and ornithology.

Our association, also comprising work groups for ecological agriculture, gender issues and stray

animals, is funded from donations and member fees of its ca 200 members. To learn more about our association and its activities just click www.akyaka.org or visit us in our office.

Über den Verein der Freunde Gökova-Akyaka's

 Unser Verein wurde im Jahr 1991 von Leuten aus der hiesigen Bevölkerung und aus mehreren Großstädten gegründet, die ihr Herz an Akyaka verloren hatten. Ziel des Vereins ist es, die architektonische Gestaltung der Region zu schützen, falls nötig auf diesem Gebiet Hilfestellung zu bieten, Umweltschutzarbeiten zu unterstützen, kulturelle Aktivitäten zu entwickeln und Bildungsarbeit zu leisten. Der Verein arbeitet seit mehr als 15 Jahren mit dieser Zielsetzung, ohne unter dem Einfluss einer politischen Weltanschauung zu stehen und ohne dem politischen Druck, der von Zeit zu Zeit auf ihn ausgeübt wird, nachzugeben.

Nachdem unser Ort den Gemeindestatus erhalten hatte, begann eine rasante Entwicklung und mittlerweile ist er zu einer touristischen Stadt geworden. Die wachsende Bevölkerung und zunehmende Bebauung brachte die Zerstörung von Natur mit sich. Schon die folgende kurze Übersicht gibt einen Eindruck von den Arbeiten, die der Ver-

ein durchführt, um diese Zerstörung soweit wie möglich in Grenzen zu halten:

- Verhinderung der Entnahme von 3 Kubikmetern Wasser pro Sekunde aus dem Kadin Azmak, um den Nutzwasserbedarf von Marmaris zu decken (mit der Überlegung, dass eine in der Ebene installierte Pumpstation aufgrund der erforderlichen Baumaßnahmen und der Verringerung des Wasserspiegels das ökologische Gleichgewicht stören würde);
- Verhinderung des Straßenbaus, der an den Ufern des Flusses geplant ist;
- Bemühungen, dass die in Akyaka neugebauten Häuser auch der Nail-Cakirhan Architektur entsprechen und die Besonderheiten der örtlichen Architektur hervorheben und aufgreifen;
- Organisation des „Akyaka Fischotter Seminars“ im Sommer 1999;
- Erarbeitung einer Vereinsvision;
- Teilnahme an Internationalen Vogelzählprojekten (Balkan Projekt) und an Brut-Atlas Arbeiten, mit dem Ziel, Fortpflanzungsgewohnheiten und Populationszahlen der Vögel in unserem Land festzustellen;
- Was sollte für eine zeitgemäße Mückenbekämpfung unternommen werden? Dieses Thema betreffende Broschüren und Berichte wurden den örtlichen Verwaltungen übergeben und es wurden Aufklärungsversammlungen zur Information der Bevölkerung durchgeführt;

- Organisation des 'Vision Akyaka' Workshops am 4.-5. November 2004
  - Wie sollte sich nachhaltiger Tourismus und Entwicklung gestalten? Zu diesem Thema wurde ein Treffen unter Teilnahme der betreffenden Direktorate veranstaltet;
  - Organisation eines Auswertungstreffens zu Vorstellungen und Realitäten der 'Vision Akyaka' am 27. September 2005
  - Die Tradition unserer in jedem Jahr statt findenden Ausstellungen zwischen Mai und Oktober wird beibehalten. Die Ausstellungen leisten einen wichtigen Beitrag zum kulturellen und künstlerischen Leben in Akyaka. Die Eröffnungsparties haben sich zu einer angenehmen Möglichkeit entwickelt, um einander "Guten Tag" zu sagen;
  - Auf den Gesprächstreffen, die im Winter vierzehntägig stattfinden, führen wir die Aktionen des Sommers fort und besprechen Probleme unserer Gegend;
  - Unser Verein verfügt über genügend Wissen und Ausrüstung, um insbesondere in Bezug auf Feuchtegebiete und Vogelbeobachtung Beraterfunktionen zu erfüllen.
- Unser Verein, der auch Arbeitsgruppen zu Ökologischer Landwirtschaft, Frauen, sowie Straßenhunde- und Katzen unterhält, finanziert sich aus Spenden und Mitgliedsbeiträgen der etwa 200 Mit-

glieder. Um mehr über unseren Verein und die durchgeführten Aktivitäten zu erfahren, klicken sie doch einfach mal unter www.akyaka.org oder kommen sie in unserem Büro vorbei.

Yönetim Kurulunun Segievine Bakışı

Sergievi koordinatörümüz Thomas, mini kitapçığa Yönetim Kurulu üyesi olarak yazı yazmamı istediginde olur dedim. Üstelik Yönetim Kurulu olarak Sergievi'ne bakışımızı anlatan bir yazı olmamış. Günlerdir düşünüyorum, olur dedigime pişman oldum. Ben de çalışmalarını izleyip, yaptıklarını yazmaya karar verdim.

Sergievi Thomas için çok önemli. Bakımı, tamiri, düzeni. Fiyatlar alıyor, örnekler gösteriyor. İlgiilenmediğimiz zamanlar kızıyor. Kapıdan adım atar atmadan "badana yapıldı gördünüz mü, lambalar nasıl olmuş" soruya çekiliyoruz. Bizler de toplantı sonrası bakarız diye geçistiriyoruz. Artık akıllandım, ilk işim sergievini dolaşmak. Ben önce davranışım "eline sağlık, güzel olmuş" diyorum.

Tabi ki iş bunlarla bitmiyor. İlk yıllarda sadece yerel sanatçılara yer veren sergievi, şimdi ulusal korkarım yakında uluslararası sanatçılara yer verecek. Çitayı her yıl biraz daha yükseltmeye çalışıyor. Sergi programının yapılması, başvuran sanatçılارın değerlendirilmesi, sergi tarihlerinin sanatçılara kabul ettirilmesi, kaprisler, kırgınlıklar,

ikna etmeler. Şehir dışından gelen sanatçıların, Akyaka'dan iyi izlenimlerle ayrılmalarını sağlamak için uğraşmak. Konakladıkları yerden yemek yedikleri yere kadar.

En zoru tarihler belirlendikten sonra geriye kalan sanatçılara olumsuz yanıt vermek. Kırmadan, incitmeden nasıl yapabilirim hassaslığı. Bunlar aşıldıkta sonra katalog çalışmaları başlıyor. Sanatçıların özgeçmişlerini toparlamak, karşılıklı redaksiyon ve bilgilendirme yazışmaları. Katalog derneğe yük olmasın diye reklam ve sponsor arayışları. Açıılışlardan en az bir ay önce basılmış olması gerekiyor ki ilgili yerlere iletilsin.

Sergi sezonu başlıyor. Afişlerin basılması ve belli noktalara asılması. Elinde afişler, bant on günde bir bölgeyi çizgi film gibi turluyor. Açıılış kokteyl organizasyonu, katılımı sağlamak için hatırlatma telefonları.

Bunlar sergivi koordinatörümüzün çalışmaları. Biz Yönetim Kurulu olarak sergivine nasıl bakıyoruz sorusuna gelince, işler bir şekilde yürüyor. Nasıl yürüdüğünü yazmaya başlayıcaya kadar hiç düşünmemiştik. Bizler, sergievimize sadece gurur duyuyoruz. Harcanan emeğin farkında bile değildik. Bizim gurur duymamızı sağlayan arkadaşımıza kuru bir teşekkürü bile çok görmüşüz.

Teşekkür ederiz.

Nurhan Kavuzlu

GAS-der Yönetim Kurulu Üyesi

The Culture &Art House from a Boardmembers Point of View

When Thomas, who is organizing all work concerning our Culture and Art House, asked me, as a member of the NGO board, to write a text for this small book, I immediately agreed. It should be an article describing the leadership point of view on the Culture and Art House. I thought about it for days, slowly starting to regret my promise. I therefore decided to merely observe and describe the ongoing work.

The Culture and Art House is very important for Thomas. Restoration, adjustments and maintenance. He informs himself about prices, gives samples. If we don't show enough interest, he becomes upset. The moment you enter the place, he starts asking: „Did you see the new whitewash? What about the lamps?“ We keep on postponing, promising to pass by after the meeting. By now I got it and the first thing I do is walking around the Culture House and examine everything new.

Of course work never ends. First the Culture House used to open only to local artists, by now it is accessible for national artists as well and I think we will have international artists soon. He strives to increase quality every year. Publishing the exhibition catalogue, trying to estimate the value of incoming applications, exhibition dates, disappointments,

moods, trying to convince....Attempting to fulfill the claim that artists from the outside take a good impression and beautiful memories with them when they leave. Starting from accomodation going as far as the food. The most difficult thing surely is to reject artists after the final plan is finished. With sensitivity, without hurting them. That task fulfilled, the catalogue is prepared. The artists' curriculum vitae must be gathered, a lot of writing to and fro, collecting knowledge, fixing mistakes. Then looking for sponsors and advertisement, in order to lessen the financial burden of the association for printing the booklet. Catalogues have to be ready at least one month before the exhibition, so they can be handed out to all concerned places and people in time.

All works described above are done by our coordinator.

Then the exhibition season starts. Posters are printed and distributed to certain places. Organizing the openings, phone calls reminding people to come.

We, the board members, are proud of our Culture House. We are not even aware of the work which makes all this possible. And sometimes it seems as if even a mere „thank you“ to our friend, who gives us so much reason for pride, is too much.

Nurhan Kavuzlu,
G.A.S.-Der Boardmember

Das Kunst & Kulturhaus aus der Sicht des Vorstands

Als Thomas, der die Koordination des Kulturhauses übernommen hat, mich als Mitglied des Vereinsvorstandes um einen Text für sein kleines Buch gebeten hat, habe ich spontan zugesagt. Es sollte ein Text sein, der über den Blick des Vorstands auf das Kunst- und Kulturhaus berichtet. Ich habe tagelang nachgedacht und bereute schon, zugesagt zu haben. Und so habe ich mich entschieden, einfach die vorgehenden Arbeiten zu beobachten und zu beschreiben.

Das Kunst – und Kulturhaus ist für Thomas sehr wichtig. Instandsetzung, Reparaturen und Pflege. Er holt Preise ein, führt Muster vor. Wenn wir kein Interesse zeigen, wird er schnippisch. In dem Moment wenn man reinkommt, fängt er an, einen zu befragen "Habt ihr den neuen Anstrich gesehen, wie sind die Lampen?" Wir vertrösten ihn immer auf die Zeit nach einer Versammlung oder einem Treffen. Mittlerweile hab ich dazu gelernt und das erste was ich tue, ist immer im Ausstellungshaus herumzugehen und die Neuerungen zu begutachten. Die Arbeit hört natürlich nie auf. Nachdem das Kunsthause zunächst nur für lokale Künstler offen war, ist es mittlerweile auch für nationale und ich denke bald auch für internationale Künstler zugänglich. Er versucht, die Latte jedes Jahr ein wenig höher anzulegen. Herausgabe des Ausstellungsprogramms, Bewertung der eingehenden Be-

werbungen, Zuteilung der Ausstellungsdaten, Kapricen, Enttäuschungen, Überzeugungsarbeit.... Und das Bemühen, dass die von ausserhalb kommenden Künstler einen guten Eindruck von Akyaka mitnehmen. Von ihrer Unterkunft angefangen bis hin zum Essen. Das Schwierigste ist wohl, nach der Ausarbeitung des Plans den übrigen Künstlern abzusagen. Mit dem nötigen Feingefühl, ohne weh zu tun und sie zu verletzen. Nachdem man das überwunden hat, geht es um die Vorbereitung des Katalogs. Die Lebensläufe der Künstler müssen zusammengesucht werden, es wird hin und her geschrieben, um Informationen auszutauschen und Korrektur zu lesen. Dann die Suche nach Sponsoren und Reklame, damit die Kataloge nicht dem Verein finanziell zur Last fallen. Diese müssen mindestens einen Monat vor der Ausstellung fertig sein, damit sie rechtzeitig alle betreffenden Stellen erreichen.

All diese Arbeiten übernimmt unser Ausstellungs-koordinator.

Die Ausstellungssaison beginnt. Plakate werden gedruckt und an bekannten Orten aufgehängt. Die Organisation der Vernissagen, Erinnerungsanrufe, um die Teilnahme sicherzustellen. Wir, als Vereinsvorstand, sind vor allem Stolz auf unser Ausstellungshaus. Wir sind uns der geleisteten Arbeit noch nicht mal wirklich bewusst. Und uns scheint sogar ein mageres Danke-schön an unseren Freund, der uns so viel Stolz bringt, manchmal zuviel.

Nurhan Kavuzlu,
G.A.S.-DerVorstandsmitglied

2007 YILI PROGRAMI

Sergiler
Nail Çakırhan & Halet Çambel
Kültür ve Sanatevinde yer almaktadır

**Açılış kokteyleri her serginin ilk günü saat
18.00'de**

**Sergilerimiz saat : 16.00 ve 19.00 arası
ziyarete açıktır**

19.05. - 27.05.	Muğla Bld. Resim Kursu
01.06. - 10.06.	Korkut Tiryaki
15.06. - 24.06.	K. Nargaz & M. Uludağ
29.06. - 08.07	İmren İyem Aslan
13.07. - 22.07	Orhan Özkaya
27.07. - 05.08	Emre İkizler
10.08. - 19.08.	Yıldız & Sezer Yalçınar
24.08. - 02.09	Vahdet Kadioğlu
07.09. - 16.09.	Nuran İskit-Bektaş
21.09. - 30.09.	Bülent Mühürdaroglu
05.10. - 14.10.	E. Güler & R. Uçar
19.10. - 28.10	Tülay İlhan

2007 PROGRAM

Exhibitions take place at:

**Ausstellungen finden statt im:
Nail Çakırhan & Halet Çambel
Kültür ve Sanatevi**

Openings on the 1st day of each exhibition
Eröffnungen am 1. Tag jeder Ausstellung   **18.00**

Opening hours: Every day: 16.00 - 19.00
Öffnungszeiten: Taeglich:

(Entrance free - Eintritt frei)

19.05. - 27.05.	Muğla painting group
01.06. - 10.06.	Korkut Tiryaki
15.06. - 24.06.	K. Nargaz & M. Uludağ
29.06. - 08.07	İmren İyem Aslan
13.07. - 22.07	Orhan Özkaraya
27.07. - 05.08	Emre İkizler
10.08. - 19.08.	Yıldız & Sezer Yalçiner
24.08. - 02.09	Vahdet Kadıoğlu
07.09. - 16.09.	Nuran İskit-Bektaş
21.09. - 30.09.	Bülent Mühürdaroglu
05.10. - 14.10.	E. Güler & R. Uçar
19.10. - 28.10	Tülay İlhan

Muğla Bld. Resim Kursu 19.05 - 27.05.

Muğla Belediyesinin sağlamış olduğu mekan
ve imkanlarla beş yıldan bu yana resim
çalışmalarımızı İskender Alper Kültür
Merkezinde sürdürmektediriz.

Kimi arkadaşlarımız başından bu yana kurslara
katlıyorlar, her yıl çalışmalarını biraz daha geliştirip,
ilerletiyorlar.

Amacımız akademik bir formasyon kazandırmak
değil. Alçakgönüllü bir şekilde araştırarak, merak
ederek deneyerek ve bizden önceki çalışmaları
sürekli irdeyelip, kendimizce çıkardığımız bilgi ve
yargıları geliştirip uygulayarak çalışıyoruz.

Ama geçen süre bize gösterdi ki vardığımız düzey hiç de fena değil. Yapıtlarımızı sergilemek, yargilarınızı beğenilerinizi öğrenmek bize güç vermektedir. Vahdet Kadioğlu gözetiminde yapılan çalışmalara katılanların listesi aşağıdadır:

Dursiye Sener, Fatma Karataş, Yavuz Merih Ulubay, Vesile Güneş, Emine Ayla Usta, Demet Dinçol, Serap Ermez, Hilmiye Kaya, Ayşe Meral Ünal, Halide Körpe, Asuman Keçecioğlu, Yusuf Ural, Nuray Isilioğlu, Başak Sonacı, Mustafa Gür, Gülsüm Kılınç, Ceren Kaya, Mesut Üregen.

The Municipal Painting Course Muğla

 We are working since five years in the Iskender Alper Culture Centre, with the support of the Municipality of Muğla. Some of our colleagues are participating in the courses since the beginning and develop their talent each year a bit more. Our objective is not to achieve an academic education. We are humbly exploring our possibilities, are curious, investigate our former work, sharpen our self developed judgement and try to apply it to our compositions. The last creative period has showed us that meanwhile our level is not bad at all. To exhibit our creations, to be able to offer them to your liking or judgement strengthens our self esteem. Vahdet Kadioğlu has

composed the following list of participants of our group exhibition:

Dursiye Sener, Fatma Karataş, Yavuz Merih Ulubay, Vesile Güneş, Emine Ayla Usta, Demet Dinçol, Serap Ermez, Hilmiye Kaya, Ayşe Meral Ünal, Halide Körpe, Asuman Keçecioğlu, Yusuf Ural, Nuray Isilioğlu, Başak Sonacı, Mustafa Gür, Gülsüm Kılınç, Ceren Kaya, Mesut Üregen.

Zeichenkurskursgruppe der Stadt Muğla

Wir arbeiten seit fünf Jahren in dem uns von der Stadtverwaltung Muğla zur Verfügung gestellten Räumlichkeiten und Möglichkeiten im Iskender Alper Kultur Zentrum. Manche unserer Kollegen nehmen von Anfang an an den Kursen teil und entwickeln ihre Arbeiten Jahr für Jahr ein wenig mehr. Unser Ziel ist nicht eine akademische Ausbildung zu erlangen. Wir erforschen bescheiden unsere Möglichkeiten, sind neugierig, prüfen eingehend unsere vormaligen Arbeiten, schärfen unser selbst entwickeltes Urteil und versuchen es anzuwenden. Die letzte Schaffensperiode hat uns gezeigt, dass unser Niveau mittlerweile gar nicht schlecht ist. Unsere Werke auszustellen, sie ihrem Urteil oder Gefallen anbieten zu können stärkt unser Selbstvertrauen.

In der unten aufgeführten Liste sehen Sie die von Vahdet Kadioğlu zusammengestellten Teilnehmer unserer Gruppenausstellung:

Dursiye Sener, Fatma Karataş, Yavuz Merih Ulubay, Vesile Güneş, Emine Ayla Usta, Demet Dinçol, Serap Ermez, Hilmiye Kaya, Ayşe Meral Ünal, Halide Körpe, Asuman Keçecioğlu, Yusuf Ural, Nuray Isilioğlu, Başak Sonacı, Mustafa Gür, Gülsüm Kılınç, Ceren Kaya, Mesut Üregen.

Korkut Tiryaki 01.06. - 10.06.

1968 Sinop doğumlu. 1984-1986 Ankara Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesine gitti, fakat eğitimi tamamlamadı.

Gazi Ü. Resim Bölümü Resim Ana Sanat Dalına geçti (1988-1992) ve 1992-1993 Hacettepe Ü. G.S.F. Yüksek Lisans eğitimi gördü. 1993'ten itibaren UNESCO - AIAP Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği üyesidir. 1995 yılından bu yana öğretmenlik yapıyor. Gerze'de yaşıyor.

(Detay)

KİŞİSEL SERGİLER:

26-30 10. 1990 O.D.T.Ü. S. İzdemir Salonu/Ankara
03-15 05. 1993 Çankaya Bld. Sergi Salonu / Ankara

02-15 05. 1996 Dev. Resim Heykel Müzesi / Ankara
15-31 10. 2002 Dev. Güz. Sanat. Galerisi/Burdur
01-15 08. 2003 Devlet Güzel Sanat. Galerisi / Sinop

KARMA SERGİLER: (Seçmeler)

08-22 06. 1992 Devl. Güz. Sanatlar Galerisi / Samsun
02-15 02. 1993 Sanat Kurumu / Ankara

28 05.-14 06. 1994 Gazi'li Gençler Res. Serg. Ankara

29.03. - 11.05. 1994 İstanbul Nazım Hikmet Kültür Sanat Vakfı 2. Karma Resim Sergisi
 1999 Çekirdek San. Topl. Sergisi Den. Müz. İstanbul
 8-9-10 08. 2003 Sinop'lu Sanatçıları Sergisi
YARIŞMALI SERGİLER: (Seçmeler)
 1990 T.P.A.O. 9. Atatürk Res. Yarışması / Ankara
 1991 3. Mevlana Resim Yarışması Sergisi / Konya
 1991 Çankaya Bld.- Winsor Newton 1. Üniversiteliler Resim Yarışması Sergisi (Mansiyon) Ankara
 1992 D.M.O. 1. Resim Yarışması Sergisi / Ankara
 1993 5. Mevlana Res. Yarışması (Mansiyon) Konya
 1992 Ordu Valiliği 2. Resim Yarışması Sergisi / Ordu

 Korkut Tirayki was born 1968 in Sinop. He began his education in Educational Sciences at the Ankara University (1984-1986), but did not complete it. He visited the Gazi University Art Faculty between 1988-1992 and during 1992-1993 the Hacettepe University Art Faculty. He is a member of the UNESCO - AIAP International Artists Association since 1993. He lives in Gerze and is teaching since 1995.

Personal Exhibitions

03-15 Mayıs 1993 Çankaya Municipality Art Centre
 02-15 Mayıs 1996 State Art Centre / Ankara
 15-31 Ekim 2002 State Centre of Arts / Burdur
 01-15 Ağustos 2003 State Centre of F. Arts/Sinop

Korkut Tirayki wurde 1968 in Sinop geboren. Er begann seine Ausbildung als wissenschaftlicher Erzieher an der Ankara Universität in den Jahren 1984-1986, ohne sie jedoch zu beenden. Zwischen 1988-1992 besuchte er die Kunstakademie der Gazi Universität und anschliessend die Kunstakademie der Hacettepe Universität, 1992-1993.

Er ist Mitglied der UNESCO - AIAP Organisation für Internationale Künstler seit 1993. Heute lebt er in Gerze und unterrichtet seit 1995.

Persönliche Ausstellungen

03-15 Mayıs 1993 Çankaya Kunsthalle / Ankara
 02-15 Mayıs 1996 Staat. Kunsthalle / Ankara
 15-31 Ekim 2002 Staat. Kunsthalle / Burdur
 01-15 Ağustos 2003 Staat. Kunsthalle / Sinop

K. Nargaz & M. Uludağ 15.06. - 24.06.

 Kerimən Nargaz, İzmir'de doğdu. Üniversite öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 1971 yılında İstanbul Üniversitesi F.N.H.Y Okulunda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1982 İstanbul Univ. Kadın-Doğum Kliniğinde doktorasını tamamladı.

1986 dan itibaren Yard.Doç.Dr. olarak çalışmalarına devam etti. Emekli olduktan sonra İzmir'e yerleştı.

Resim çalışmalarına, İzmir Karşıyaka

Belediyesi Celal Yetkin Resim Atölyesinde başladı. Halen Güney Sanat Resim Atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Keriman Nargaz, yaşanan zaman ve mekan içinde duyularla algıladıklarını, impresyonist ağırlıklı çalışarak kendi yorumunu yağı boya ile tuvaline aktarmaktadır.

Resimlerinin konusu genellikle figuratif ve naturmort ağırlıktadır.

1970 Sakarya Sağlık Okulunda meslek dersleri öğretmenliği yaptı.

1971 İstanbul Univ. F.N.H.Y Okulunda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı.

1982 İstanbul Univ. Kadın-Doğum Kliniğinde doktorasını tamamladı.

1986 Yard.Doç.Dr. olarak Ana Bilim Başkanlığı yaptı, 1990 Emekli olduktan sonra İzmir'e yerleştı.

1994 Ege Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu'nda Kadın Doğum dersleri verdi.

Muazzez Uludağ Kula/Manisa'da doğdu. Türkiye İş Bankası A.Ş'den emekli olduktan sonra 1999 yılında İzmir Karşıyaka Belediyesi Güzel Sanatlar Parkı Celal Yetkin Resim Atölyesinde resim çalışmalarına

başladı ve çeşitli atölyelerde çalıştından sonra halen Güney Sanat Resim Atölyesinde çalışmalarına devam etmektedir.

Yaşadığımız dünyadaki güzellikleri ve cirkinlikleri impresyonist tarzda tuvaline aktarmaktadır.

Keriman Nargaz was born in Izmir. She studied at Istanbul University. 1970 she worked as Teacher for Professionals at the Sakarya Sağlık School. She started to work 1971 as Researcher at the University of Istanbul/ F.N.H.Y School. She completed her doctorate as a gynaecologist 1982 at the Istanbul University.

From 1986 on she continued to work there in her function as president of the Main Science Board, as a doctor and lecturer. After her retirement she moved to Izmir. She began to paint in the Celal Yetkin Atelier, part of the Park for Fine Arts in Karşıyaka/ Izmir . She continues her work in the Güney Studio for Fine Arts in Izmir.

Keriman Nargaz projects her feelings towards her own space and time in an impressionistic manner onto her canvasses. Thematically she prefers still lives and figurative work.

Muazzez Uludağ was born 1953 in Kula/ Manisa. She visited the Elementary school in Salihli, and finished her education at Gazi High School in Izmir. She began working in the Türkiye İş Bank in 1971 and was retired in 1992. Between 1993 - 1995 she was an active member of the Association for the Protection of the Gazi High School in Izmir. She worked as a painter in the Park of Fine Arts in Karşıyaka/ Izmir in the studio of Celal Yetkin, guided by the Lecturer Dr. Mehmet Bozdağ during 1999 - 2005. Today she continues painting in the Murat Güney Studio. She is married and mother of three children.

In her paintings she wants to show the sunny and shadowy of life in an impressionistic manner.

Keriman Nargaz, wurde in Izmir geboren. Sie studierte an der Universität in Istanbul. 1970 arbeitete sie als Berufsfachkundelehrerin an der Sakarya Sağlık Schule. Als Forschungsbeauftragte begann sie 1971 an der Universität Istanbul/ F.N.H.Y Schule tätig zu sein. Sie beendete ihr Doktorat in Frauenheilkunde 1982 an der İstanbul Universität. Ab 1986 setzte sie als Dozentin und Doktorin diese Arbeiten als Vorsitzende des Hauptwissenschaftsrates fort. Nach ihrer Pensionierung 1990 zog sie nach Izmir.

Sie begann mit ihren Malarbeiten im Celal Yetkin Atelier in Izmir/ Karşıyaka im Park der Schönen Künste und setzt diese im Güney Kunstatelier fort. Keriman Nargaz überträgt ihre Gefühle in ihrem eigenen Zeit und Raum hauptsächlich in impressionistischer Weise auf die Leinwand. Thema ihrer Werke sind vorwiegend Stillleben und figurative Arbeiten.

Muazzez Uludağ wurde 1953 in Kula/ Manisa geboren, besuchte die Grundschule in Salihli und beendete ihre Schulausbildung am Gazi Gymnasium in Izmir. Nachdem sie von ihrer Arbeit (1971-92) in der Türkiye İş Bank in Rente ging, war sie 1993 – 1995 aktives Mitglied des Vereins zum Schutz des Gazi Gymnasiums/ Izmir.

Sie begann ihre Kunstausbildung 1999 im Park der Schönen Künste in Karşıyaka/ Izmir, unter der Leitung von Dozent Dr. Mehmet Bozdağ im Atelier von Celal Yetkin. Danach setzte sie ihre Arbeiten im Kunstatelier Murat Güney fort. Sie möchte auf impressionistische Weise in ihren Bildern die Sonnen- und Schattenseiten des Lebens zeigen. Muazzeez Uludağ ist verheiratet und Mutter von drei Kindern.

İmren İyem Aslan 29.06. - 08.07.

 İmren İyem Aslan 1964 yılında Diyarbakır'da doğdu ilk ve orta öğrenimini aynı ilde yaptı. Yüksek öğrenimini 1995 yılında Gazi Üniversitesi Resim bölümünden Erol BATIR-BEK atölyesinden mezun oldu. Mezuniyet yarışmasında ödül aldı. Çeşitli orta öğretim kurumlarında resim öğretmenliği yaptı. Aynı zamanda özel anaokullarında resim ve seramik dersleri verdi. 2005 yılında eğitimcilik görevini bıraktı. 2002 yılında Ankara'da TESK Sanat galerisinde, 2005 yılında Diyarbakır'da Belediye Sanat Galerisinde kişisel sergilerini açtı. 2007 yılında ise İstanbul Çekirdek Sanatın yorumlar sergisine Van Gogh

Yorumuyla katıldı. Yine aynı galerinin "66 Kadın 66 Yapıt" sergisine kabul edildi. 2004 yılında Yazar Dr. Uğur İbrahim Hakkioğlu'na ait 'Yargının Doruğunda Adaleti Aramak - Kütüphanemdeki Nükteler' adlı kitapların kapak resimlerini yaptı. Çocuklarla seramik çalışmaya devam ediyor, kişisel çalışmalarını da Ankara'da sürdürüyor.

KİŞİSEL SERGİLER:

2002 – Tesk Sanat Galerisi - Ankara

2005 - Diyarbakır Bld. Sanat Galerisi

GRAFİK ÇALIŞMASI:

Yazar Dr Uğur İbrahim Hakkioğlu'na ait "Yargının Doruğunda Adaleti Aramak" "Kütüphanemdeki Nükteler" adlı kitapların kapak resim ve tasarımları.

Resimlerdeki Yaklaşımım:

Geç başladığı resim çalışmalarında gözettiği temel yaklaşım resimsel etkidir. Figürlü çalışmalarında insanın modern yaşıntı ve güncel ugraşların içerisinde kendinden uzaklaşması ya da kendine dönme isteğinin düşsel manzaraları yer alır.

Lekesel boyalı anlayışla vermek istediği etki zaman zaman gerçeküstünlüğe doğru uzansa da, henüz dünyevilikten uzaklaşmamıştır.

"Hikâye"den ziyade renk ve etkiyle dile gelen bu çalışmalarında özellikle rengin bağımsızlığını koruduğu, figüre feda edilmediği görülmektedir. Her resim, bireysel bir eylemdir; sanatçının özel savaşından sonra izleyiciyle buluştuğu andan itibaren "özel"liğini kaybeder ve degen her bir gözle birlikte yeniden ve yeniden yapılır. Bu noktada, her bir resim "geçmiş an"dan gelen ancak " gelecek an" a bakan ve sırı bu özelliğinden dolayı insanın yapma ve anlama çabasını ortaya koyan "aydınlık" bir ugraşır.

 Imren Iyem Aslan was born in 1964 in Diyarbakır and visited school in the same region. She graduated from the Erol Batırbeck Studio of the Gazi University in 1995.

Her participation in the final competition won her an award. She joined several group exhibitions. Between 1996-2005 she worked as an art teacher in various elementary schools, parallel giving drawing and ceramic lessons in a private kindergarten.

In 2002 she had personal exhibitions in the TESK Art Gallery in Ankara and 2005 in Municipal Art Gallery Diyarbakır. 2007 she participated in the İstanbul Çekirdek Art Interpretation Exhibition with a Van Gogh Interpretation. In the same gallery she was accepted for the exhibition „66 women, 66 works“.

In 2004 she made the cover illustration for the book of Dr. Uğur İbrahim Hakkıoğlu „Yargının Doruğunda Adaleti Aramak-Kütüphanemdeki Nükteler“. She continues ceramic courses for children and her own work in Ankara.

Approach to my work:

The key to understanding my art, which I chose quite late in my life, is the imaginative impression. In my figurative work I describe the mental landscapes of people, drifting away from themselves or striving for change in the frame of modern life and everyday efforts.

Even if the wanted impression, given through applied pointilism, sometimes moves in the direction of the unreal, it never is completely removed from worldly values.

Therefore each painting is the sketch of the following, an adventure without known result and a war waged on canvas.

My work expresses, besides the „stories“ the independence of colour without sacrificing the figure as such.

Every painting is an individualistic action; the artist wins the subjective battle, but loses her „characteristics“ in the moment of contemplation by others, so her work is recreated with every seeing eye. At this point of coming „out of the past into the future“ of every painting, the spectator receives the message that the human „effort for clarity“ is born from the striving for creativity and comprehension.

Imren Iyem Aslan wurde 1964 in Diyarbakır geboren und besuchte in der gleichen Region die Schule. 1995 machte sie ihren Abschluss an der Gazi Universität Gazi Fakultät im Bereich Malerei im Atelier Erol Batırbek. Sie erhielt eine Auszeichnung für ihre Teilnahme an einem Abschluss-Wettbewerb, nahm auch teil an diversen Gruppen-Ausstellungen. Zwischen 1996-2005 arbeitete sie als Zeichenlehrerin an verschiedenen Grundschulen. Zur gleichen Zeit unterrichtete sie in einem privaten Kindergarten Malen und Keramik. 2002 eröffnete sie in der TESK Kunsthalle in Ankara und

2005 in Diyarbakır in der Städtischen Kunsthalle persönliche Ausstellungen. 2007 nahm sie an den Istanbul Çekirdek Kunst-Interpretation Ausstellung mit einer Van Gogh Auslegung teil. In der gleichen Galerie wurde sie zu der Ausstellung „66 Frauen und 66 Werke“ ausgewählt. Keramikkurse für Kinder sowie eigene Arbeiten setzt sie in Ankara fort.

Annäherung an mein Werk:

Der Schlüssel zum Verständnis meiner Kunst, die ich ja sehr spät im Leben begann, ist der bildnerische Eindruck. In meinen figurativen Arbeiten beschreibe ich die Gedankenlandschaften von Menschen, die sich von sich selbst entfernen oder nach Änderung streben im Rahmen ihres modernen Lebens und alltäglicher Bemühung.

Wenn auch der gewollte Eindruck, der durch angewandten Pointilismus entsteht, sich manchmal in Richtung des Unrealen bewegt, hat er sich doch noch nicht ganz vom Weltlichen entfernt.

Daher ist jedes Bild zugleich eine Skizze des folgenden, ein Abenteuer mit unbekanntem Ausgang und ein auf der Leinwand ausgetragener Kampf. Meine Arbeiten bringen außer „Geschichten“ die Unabhängigkeit von Farbe ohne die Figur als solche zu opfern, zum Ausdruck.

Orhan Özkaia 13.07. - 22.07.

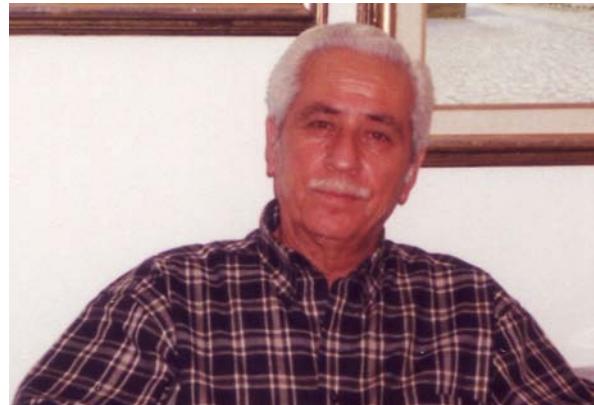
1931 yılında Muğla'da doğdu. İlk ve orta tahsilini Muğla'da bitirdi. 1947-1948 döneminde İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Resim Seminerlerinin kapatılması nedeniyle geri dönerken, resim çalışmalarını Muğla ortaokul öğretmeni Kemalettin Altyaili'dan ders alarak devam etti.

görevi dolayısıyla Türkiye'nin 67 ili, ilçesi ve köylerini en az 4 kere dolaştı ve bu arada Anadolu'nun güzelliklerini tuvale aktardı.

1 9 4 9 - 1 9 5 2
döneminde lise
tahsilini İstanbul
Sağlık Okulu'nda
bitirdi.

Memuriyet hayatını Sağlık Bakanlığı Verem Savaşta devam ettirdi. 1978'de emekli oldu ve ticarete başladı. Ticaret hayatı 4 yıl sürdü. Bu arada resim çalışmalarını araliksiz devam ettirdi. Memuriyet

Halen çalışmalarını yağlı boya olarak kendi atölyesinde devam ettmektedir.

Katıldığı Sergiler:

- 1948- Muğla Halk Evi ilk kişisel sergi
- 1992- Muğla (Gökova-Akyaka) 2. kişisel sergi
- 1993- Muğla (Gökova-Akyaka) 3. kişisel sergi
- 1993-Ankara (Vakıfb. Gen. Müd. Fuaye) 4. kiş. sergi
- 1996-Ankara (Vakıfb. Gen. Müd. Fuaye) 5. kiş. sergi
- 1998-Muğla (Gökova-Akyaka) karma sergi
- 1999-Ankara (Vakıfb. Gen. Müd. Fuaye) 6. kiş. sergi
- 2002 -Muğla (Gökova-Akyaka) 7. kişisel sergi
- 2003 - Muğla Kültür Sanat Evi karma sergi
- 2004- Ankara (Vakıfb. Gen. Müd. Fuaye) 8. kiş. sergi

 Orhan Özkaya was born 1931 in Muğla, where he also received his elementary school education. Since the seminars of the Istanbul Academy of Fine Art during the 1947-1948 years were closed, he returned home and received painting lessons from his former schoolteacher Kemalettin Altaylı.

He finished his professional education in the years 1949-1952 at the Istanbul Sağlık School and started his career as a state employee at the Health Ministry's Centre for Tuberculosis Eradication. After his retirement in 1978, he opened a business for four years. In all of this time he continued painting without interruption. Presently he works with oil paints in his own studio.

 Orhan Özkaya wurde 1931 in Muğla geboren, wo er auch seine Grundschulausbildung erhielt. Weil in den Jahren 1947-1948 an der Istanbuler Akademie der Schönen Künste die Seminare geschlossen waren, kehrte er zurück und erhielt Malunterricht von seinem Gymnasiumslehrer Kemalettin Altaylı.

Er beendete seine Berufsausbildung zwischen 1949-1952 auf der Istanbul Sağlık Schule und setzte seine Beamtenlaufbahn im Gesundheitsamt im Bereich Tuberkulosebekämpfung fort. Nachdem er

1978 pensioniert wurde, eröffnete er ein Gewerbe. Seine Gewerbetätigkeit dauerte vier Jahre an. In all dieser Zeit führte er ohne Unterbrechungen seine Malarbeiten fort. Gegenwärtig arbeitet er mit Ölfarben in seinem eigenen Atelier.

Emre İkizler 27.07. - 05.08.

1969 yılında İstanbul'da doğdu. İTÜ Çevre Mühendisliği'ni ve Marmara Üniversitesi G.S.F.

Fotograf Yüksek Lisans programını bitirdi. Halen Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotograf Bölümü'nde "Sanatta Yeterlik" programına devam ediyor. 1985 yılında amatör olarak başladığı "fotograf" uğraşısını 1995'ten beri profesyonel olarak yürütüyor. Ağırıklı olarak doğa, insan ve mimariyi görüntüleyen İkizler, "Dijital Fotograf'a ilgi duyuyor ve çalışmalarını bu yönde sürdürüyor.

Bugüne dek 18 dia gösterisi hazırladı, iki kişisel sergi açtı, çok sayıda karma sergiye katıldı ve fotoğrafları çeşitli yaynlarda yer aldı. 1995-1999 yılları arasında Gültekin Çizgen Multivizyon Stüdyosu'nda çalışan İkizler, toplam 41 multivizyon ve multimedya programının tasarım, fotoğraf ve grafik uygulamalarını yaptı.

"Fotoğrafevi" adlı kurumda 1993 yılından beri fotoğraf eğitim seminerleri vermektedir. İkizler, "f" ve "İz" adlı fotoğraf dergilerinin editörlüğünü yapmakta, "Photo Digital" ve "Fotoğraf Dergisi" adlı dergilerde de eğitici yazıları yayımlanmaktadır. Halen Marmara Üniversitesi G.S.F. Fotograf Bölümü'nde "Öğretim Görevlisi" olarak görev yapmaktadır, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotograf Bölümü ile Doğuş Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümü'nde "Sayısal Fotoğraf" dersleri vermektedir.

Doğadaki farklılıkların vurgulandığı fotoğraflarda, yalnız bir anlatım dilinin öne çıktığı ve renklerin ustaca kullanıldığı gözleniyor.

Sergi, 24 adet 70x100 cm boyutlarında renkli fotoğraftan oluşuyor.

Emre İkizler was born 1969 in Istanbul. He graduated as environmental engineer from the Technical University of Istanbul and as G.S.F. Photographer from the Marmara University. He still continues in the program „Sanatta Yeterlik“ (Qualification in Art) in the Photographical Department of the Mimar Sinan University of Fine Arts. Beginning in 1985 as an amateur, he can consider himself since 1995 as a professional photographer. His main focus is on nature, people and architecture. He is interested in digital photography and aims his work in this direction. Up to date he produced 18 slide presentations, opened two exhibitions, has taken part in several group exhibitions and published photographs in various magazines. During 1995-1999 he created a total of 41 multivision and multimedia programs with photographs and graphics in the Gültekin Cizgen Multivision Studio.

Since 1993 he gives photographer education seminars in the institute „Fotografevi“ (Photographer's House). He publishes the photo magazines „f“ and „Iz“ and contributes with educational articles in „Photo Digital“ and „Photo Magazine“. At the moment he is as a lecturer at the Marmara University in the G.S.F. Photograph Department, at the Mimar Sinan University of Fine

Arts in the Photograph Department and at the
Doğuş University in the Department for Graphic on
the subjects of Graphic Creation and „Numeric
Photography“.

Education books published by the photographer:
„Fotograf Teknik Okumaları“ (Co Author with Faruk
Akbaş), SAY Publishing Company, 2006
“Fotografin İpuçları”, Kodak Publ. Company, 2004
„Temel Fotograf“, Fotografеви Publ. Company, 2003
„NATURE“

Emre İkizler became an expert in photographer education and photograph publishing. Still, on his travels his amateur spirit appears and lets him focus on nature and people.

His third personal photo exhibition titled „Nature“ is a selection of the fruit of various travels. He gives special attention to visually beautiful landscapes, hard to reach mountains and lakes in nearly inaccessible places and close ups of flowers and beetles. He underlines differences in nature employing a simple expressive language and the masterly use of colour.

The exhibition compiles 24 color photographs sized 70x100 cm.

Emre İkizler wurde 1969 in Istanbul geboren. Er beendete sein Studium als Umwelt-ingenieur an der Technischen Universität Istanbul und machte einen Hochschulabschluss als Fotograf an der G.S.F. Marmara Universität. Derzeit setzt er das Programm „Sanatta Yeterlik“ (Qualifikation in der Kunst) im Bereich Fotografie an der Mimar Sinan Universität der Schönen Künste fort. 1985 als Amateurphotograph begonnen, kann er sich seit 1995 als professioneller Photograph bezeichnen. Seine Schwerpunkte sind Natur, Menschen und Architektur. Er interessiert sich für Digitale Photographie und lenkt seine Arbeiten in diese Richtung. Bis heute hat er 18 Dia-Vorträge hervorgebracht, zwei Ausstellungen eröffnet, an mehreren Gruppenausstellungen teilgenommen, sowie Photographien in unterschiedlichen Zeitschriften veröffentlicht. In den Jahren 1995-1999 gestaltete er mit Photographien und Graphiken insgesamt 41 Multivision und Multimedia Programme im Gültekin Çizgen Multivision Studio.

In der Einrichtung „Fotografеви“ (Photographenhaus) leitet er seit 1993 Seminare zur Photographenausbildung. Der Künstler ist der Herausgeber der Photo-Magazine „f“ und „Iz“ und veröffentlichte lehrreiche Artikel in den Magazinen „Photo Digital“ und „Fotoğraf Dergisi“. Zurzeit ist er als Lehr

beauftragter an der Marmara Universität im Bereich G.S.F. Fotografie tätig. An der Mimar Sinan Universität der Schönen Künste im Bereich Photographie und der Doğuş Universität im Bereich graphische Gestaltung gibt er Kurse zur „Numerischen Photographie“. Seine zur Photographenausbildung erschienenen Bücher:

"Fotograf Teknik Okumaları" (als Co Author mit Faruk Akbaş), SAY Verlag, 2006

"Fotografin İpuçları", Kodak Verlag, 2004

"Temel Fotograf", Fotografеви Verlag, 2003

"NATUR"

Emre Ikizler ist ein Experte in Photographenausbildung und Photographieveröffentlichung geworden. Bei manchen Reisen tritt aber immer noch der Amateurphotograph in Erscheinung, der sich bei diesen Gelegenheiten mehr auf Natur und Menschen konzentriert. Die dritte persönliche Fotoausstellung unter dem Namen „Natur“ ist eine Auslese der Früchte dieser Reisen des Künstlers. Besondere Beachtung finden in dieser Ausstellung visuelle Naturschönheiten, und die, in weit entfernt liegenden Ländern schwer zu erreichenden Berge und Seen und Nahaufnahmen von Blumen und Käfern. Er betont Verschiedenheiten in der Natur durch seine einfache Erzähltechnik und die meisterliche Verwendung von Farben. Die Ausstellung besteht aus 24 Farbphotographien in der Grösse 70x100 cm.

Çeşni Restaurant - Nadir Ustanın Yeri

Fühsel Odağı

La première classe

Sale: ☎ (TR) 0532 640 40 30 / 0252 243 42 46

CAPTAIN'S
TOURISM TRAVEL AGENCY

OCEAN MOTION

GMS 0532 326 6094
GMS 0532 232 3881
Tel: 0252 243 5398 ofis
0252 243 5077 apart
Fax: 0090 252 243 5784
mail: info@captains-travel.com
web: www.captains-travel.com

Günlük tekne turları
Efes * Pamukkale
Dalyan * Kaunos
Dalyan * Kaunos
Azmak Turları
Göcek Turu
Jeep Safari
Köy turları
Charter

Yıldız & Sezer Yalçiner 10.08. - 19.08.

Yıldız Yalçiner 1944 İstanbul, Kadıköy'de doğdu. Hobi olarak kumaş boyama, ahşap boyama kurslarına katıldı. Daha sonra gördüklerini,

tuvale yağlı boya olarak aktarmayı yeğledi ve İstanbul-Şişli'de "Cahide Topaloğlu" Yağlı Boya Atölyesi'nde Peyzaj ve Naturmort çalışmalarına katıldı. 1992

yıldandan beri Akyaka'da yaşamaktadır. Akyaka'da bulunan "Sanat Merkezi" çalışmalarına devam etme fırsatı vermiştir. Erdoğan ve Nursel Nur hoca-larının yardımıyla yağlı boya, soyut peyzaj resim çalışmalarını sürdürmektedir.

Konu olarak doğanın güzelliklerini tuvale yansıtmayı amaçlıyor.

2004'te Akyaka Nail Çakırhan-Halet Çambel Kültür ve Sanatevinde sergi açtı.

M. Sezer Yalçiner 1937 yılında İstanbul'da doğdu. Sultanahmet Ticaret Lisesi ve İstanbul Yüksek Ticaret Okulu eğitiminden sonra uzun yıllar Mali Müşavirlik mesleğini sürdürdü. 1969 yılında yayın hayatına başladı. Çizgi roman Tay Yayınlarını kurdu. Walt Disney'in Türkiye editörü oldu. Belçika ve Almanya'da da yayın evleri kurdu.

2001 yılında kendini emekli yaparak güneye Fethiye'ye göçtü. Mutluluk onu orada bekliyordu. 2002 yılında Yıldız Dinçer'le evlenip Akyaka'ya yerleşti.

Hobi olarak çeşitli konularda yaptığı resim çalışmaları; 2005 yılında "Akyaka Sanat Merkezi'nin" açılmasıyla yeni bir ivme kazandı. Sevgili Erdogan ve Nursel Nur hocalarının yakın ilgi ve teşvikleriyle çalışmalarına devam etmektedir.

Konu olarak "Soyut Hat" denilebilecek özgün bir dalda denemeler ve çalışmalar yapmaktadır. Resimlerinde karışık teknikle Guş, Akrilik ve Ekolin kullanmaktadır. Bu ilk kişisel sergisidir.

Yıldız Dinçer-Yalçiner was born 1944 in Istanbul Kadıköy. In 1964 she went to Switzerland, coming back to Istanbul in 1989, after 26 years. For a hobby she participated in textile and wood painting courses. Later she transferred her knowledge with oil paint onto canvas, working in the studio of „Cahide Topaloğlu“ in Istanbul Şişli on still lives and landscapes. She has completed her education in abstract landscape oil painting in the „Art Centre“ in Akyaka tutored by Erdogan and Nursel Nur. Her subject is the beauty of nature.

M. Sezen Yalçiner was born 1937 in Istanbul. After graduating from the Sultanahmet Business High School and the Business College of Istanbul, he worked for many years as financial adviser. In 1969 he began his career as a publisher. He established the Tay Publishing Company for comic books and became the publisher of Walt Disney Books in Turkey. He also opened publishing houses in Belgium and Germany.

In 2001 he retired and moved south to Fethiye. Here happiness awaited him. In 2002 he married Yıldız Dinçer and together they came to Akyaka. He started to paint as a hobby on different subjects. When in 2005 the Akyaka Art Centre opened his striving became more resolute. Continuation of his work was supported by the affinity and the encouragement of his instructors, Erdogan and Nursel Nur.

Yıldız Dincer-Yalçiner wurde 1944 in Istanbul, Kadıköy geboren. 1964 ging sie in die Schweiz und kam erst 1989, nach 26 Jahren, wieder zurück nach Istanbul.

Als Hobby nahm sie an Stoff- und Holzmalereikursen teil. Später übertrug sie das Erlernte mit Ölfarben auf die Leinwand und setzte ihre Arbeiten im Atelier "Cahide Topaloğlu" in Istanbul Şişli mit Natur- und Landschaftsbildern fort.

Im „Kunstzentrum“ in Akyaka unter der Leitung von Erdoğan und Nursel Nur hat sie heute ihre Kenntnisse zur abstrakten Landschaftsmalerei in Öl erweitert. Ihre Bilder haben die Schönheit der Natur zum Thema.

M. Sezen Yalçiner wurde 1937 in Istanbul geboren. Nach dem Besuch des Kaufmännischen Sultan Ahmet Gymnasiums und der Kaufmännischen Hochschule Istanbul arbeitete er lange Jahre als Finanzberater. 1969 begann er seine Laufbahn als Publizist. Er gründete den Tay-Verlag für Comic Hefte. Auch wurde er der Herausgeber von Walt Disney Werken in der Türkei. In Belgien und Deutschland eröffnete er ebenfalls Verlagshäuser. 2001 zog er sich vom Berufsleben zurück und zog in den Süden nach Fethiye. Dort wartete sein Glück auf ihn. 2002 heiratete er Yıldız Dincer und zusammen gingen sie nach Akyaka.

Als Hobby begann er diverse Themen zu malen. Die Eröffnung Kunstzentrum in Akyaka, 2005, unterbaute seine Bemühungen. Gestützt durch die Affinität und die Anregungen seiner Lehrer Erdoğan und Nursel Nur setzte er seine Arbeiten fort.

Man könnte sein Thema als „Abstrakte Linien“ bezeichnen; ein freies Experimentieren auf einer Linie. In seinen Bildern verbindet er Gouache, Acryl- und Ekolinfarben.

Dies ist seine erste Ausstellung.

Vahdet Kadioğlu 24.08. - 02.09.

Vahdet Kadioğlu Gökova, Ataköy'de yaşıyor, çalışmalarını kendi atölyesinde sürdürüyor. Resimlerinde yağlı boya, pastel, karışık teknik uyguluyor. Uzun yıllar yaşadığı İzmir'de birçok kez sergiler açtı. 2007 yılında İstanbul Bakırköy Basat Sanat Galerisi'nde resim sergisi açmış olacak.

Çalışmalarının, soyut, soyut dışavurumculuk denilebilecek bir anlatım biçiminde oluşturuyor.

2003 yılında Akyaka, Nail Çakırhan-Halet Çambel salonunda sergi açmıştır.

Sergiler

1986 İş Sanat Galerisi – İzmir

1987 Turizm Müdürlüğü Salону – Kuşadası

1987 Efes Müzesi – Selçuk

1989 Esbank Sanat Galerisi – İzmir

1992 Esbank Sanat Galerisi – İzmir

1994 Güzel Sanatlar Galerisi – Aydın

2003 Nail Çakırhan-Halet Çambel Kültür ve Sanatevi
– Akyaka

2007 Basat Sanat Galerisi – Bakırköy İstanbul

Vahdet Kadioğlu lives in Ataköy-Gökova and works in his own studio. In his paintings he uses oil or pastel paint and mixed techniques. He opened various exhibitions during his long years in Izmir. In 2007 he will be showing a painting exhibition in the Basat Art Gallery in Istanbul Bakırköy.

His work could be called abstract or abstract expressionism. In the year 2003 he already opened an exhibition in the Nail Çakırhan-Halet Çambel Culture and Art House.

Vahdet Kadioğlu lebt in Ataköy-Gökova und arbeitet in seinem eigenen Atelier.

In seinen Bildern wendet er Öl- und Pastellfarben oder Mischtechniken an. Er eröffnete einige Ausstellungen während seiner langen Jahre in Izmir. 2007 wird er in der Basat Kunsthalle in Istanbul Bakırköy eine Bilderausstellung eröffnen.

Seine Arbeiten könnte man als abstrakt oder abstrakten Expressionismus bezeichnen.

2003 hatte er schon eine Ausstellung im Nail Çakırhan-Halet Çambel Kultur- und Kunsthause.

Nuran İskit-Bektaş 07.09. - 16.09.

 Nuran İskit-Bektaş
İstanbul (Üsküdar)'da
1934 yılında doğdu.
Eğitimini "Üsküdar
Amerikan ve İstanbul
Güzel Sanatlar
Akademisi" iç mimari
bölümünde tamam-
ladı.

Resim yapma sevgisini,
Amerikan hocası Miss
Blatter'in desteği ile
devam ettirdi ve
1987'de Akyaka'ya geldikten sonra kendisini çok
etkileyen doğal güzellik resim çalışmalarına yön
verdi.

Ana konusu çiçek olan sanatçı yapıtlarını

1. İstanbul Beşiktaş Kültür Merkezi'nde
(15-22 Nisan 2002)
2. Erenköy Bakraç Galerisi'nde (2004) sergiledi.

Nuran İskit, kişlerini, eşi ile, İstanbul Ayazpaşa'daki
evlerinde, yazılarını ise 20 yıldır Akyaka 4 Evlerde
geçirmektedir.

Bir kızı ve Can ile Lara adlı iki torunu vardır.

Neden Suluboya:

Resimde suluboya kullanmanın bir nedeni akademi
yıllarında mimari çizimleri boyarken elimin işlerlik
kazanması, bir nedeni de kişiliğime uyan uygulama
cabukluğu, kâğıt dokusu üstündeki saydamlığı, hafif
ve uçucu olması, aynı zamanda bugulu bir atmosfer
yaratabilmesi olsa gerek.

Yukarıda sıraladığım özellikleri resimlerim için
değerli dostlarım tarafından yapılan değerlen-
dirmeler olduğunu belirtmeliyim.

Uzun aradan sonra çiçeklerle işe başlayınca, onların
yüreğini titreten kıvrım, renk, koku ve canlılıklar
solmadan en cabuk suluboya ile kâğıda aktara-
bileceğimi düşündüm."

"Nuran İskit'in sulu boyaları yağmurdan sonra çıkan
güneş gibi ferahlık verici, aydınlatıcı ve iç ışıtıcı..."

Ressam Sait Günel

Nuran İskit-Bektaş was born 1934 in Istanbul (Üsküdar). She was educated as an Interior Designer at the „Üsküdar American and Istanbul Academy for Fine Arts“. Her talent to paint has been supported by her American art teacher Miss Blatter. Her love for beautiful nature gave her painting direction, after coming to Akyaka in the year 1987. Nuran Iskit spends the winter with her husband in her house in Istanbul Ayazpaşa and lives during the summer for the last 20 years, in the „4 Evler“ („Four houses“) in Akyaka. She has a daughter and two grandchildren called Can and Lara. Flowers are the main art topic in her exhibitions.

Why Water Color?

One of the reasons why I use watercolours is that my hand got used to them during my academic years, colouring architectural graphics. Another advantage for me is the quick application corresponding to my character; the transparency letting the paper structure shine through, the lightness and transience, at the same time giving me the possibility to produce a hazy atmosphere. I have to remark that all of these comments were uttered by dear friends.

When I started to paint flowers after a long time, I thought that watercolours are my swiftest possibility to transfer their corporeality, their colour, scent and heart-warming liveliness onto paper.

„Nuran Iskit’s watercolours are like fresh sun after a rain shower, brightness and of an inner warmth ...“

Sait Günel, Painter

Nuran İskit-Bektaş wurde 1934 in Istanbul (Üsküdar) geboren. Ihre Ausbildung als Innenarchitektin machte sie an der „Üsküdar Amerikanischen und Istanbul Akademie für Schöne Künste“.

Ihr Talent zur Malerei wurde durch ihre amerikanische Zeichenlehrerin Miss Blatter unterstützt. Ihre Liebe zu Schönheit der Natur gab ihrer Malerei eine Richtung, nachdem sie 1987 nach Akyaka kam. Nuran Iskit verbringt die Winter mit ihrem Mann in ihrem Haus in Istanbul Ayazpaşa, die Sommer seit 20 Jahren in Akyaka in den „4 Evler“ („Vier-Häuser“).

Sie hat eine Tochter und zwei Enkelkinder namens Can und Lara.

Blumen sind das künstlerische Hauptthema in ihren Ausstellungen.

Warum Wasserfarben?

Einer der Gründe warum ich Wasserfarben benutze ist, dass ich in meinen Jahren auf der Akademie, die handwerkliche Fähigkeit als solche beim Einfärben architektonischer Graphiken erwerben konnte.

Ein anderer Vorteil für mich ist, daß die Malgeschwindigkeit meinem Charakter entgegen kommt; die Transparenz, die die Papierstruktur durchscheinen lässt, das Leichte und Flüchtige, gleichzeitig bietet sich mir aber auch die Möglichkeit verschwommene Atmosphären hervorzubringen zu können.

Ich muß bemerken, daß die oben gemachten Bemerkungen aus dem Munde teurer Freunde stammen.

Als ich nach langer Zeit begann Blumenbilder zu malen, dachte ich, dass Wasserfarben mir die schnellste Möglichkeit bieten, die Körperlichkeit der Blumen, ihre Farben, ihren Duft und ihre heranzurührende Lebendigkeit auf das Papier zu übertragen.

„Nuran Iskits Wasserfarben sind wie die Sonnenfrische nach einem Regen, Klarheit und innere Wärme...“

Sait Günel, Maler

Bülent Mühürdaroğlu 21.09. - 30.09.

19.06.1941   Doğum. Üsküdar-İstanbul
1951-1957   Saint Benoit Lisesi - Orta Öğrenim
1958-1960   Ankara Deneme Lisesi - Mezuniyet
1967-1968   Almanya-Reicheanhall Otelcilik ve
                    Turizm Okulu.
1970   Marmaris - Martı Otel Müdürlüğü
1970-1994   Turizm İşletmeciliği ve Yöneticilik.
1995   Gökova-Ataköy. Özel Atölyesinde
                    resim çalışmaları.

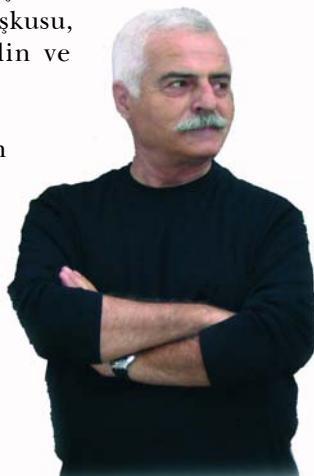

Sanatçı hakkında bir kaç not...

Ruhundaki sanatçı coşkusunu,
karakterindeki disiplin ve
gerçekçilik...

I s t e , B ü l e n t
Mühürdaroğlu'nun
resim serüvenindeki
iki önemli
yapı taşı...

Ç i z i m i n d e ,
d e s e n l e r i n d e
gerçeklik ve sağlam
k o n s t r ü k s i o n ;
Renklerinde coşku,
başkaldırı ve hatta
zitlıklar...

Ve temalarındaki ilginç denemeler... Bir yanda masklar, maskeler, palyaçolar...

Bir yanda sonsuz ufuklara uzanan kumsallar,

yamaçlar ve yalnız tepeler...

Bütün bunlar, Bülent Mühürdaroglu'nda, atölye zanatkarlığından, resim sanatçılığına uzanan bir dolu çabayı iç içe barındırır.

Tuvallerinin ahsapları hazırlarken o ustası tıtlığıni gözlemlersiniz, firçasını eline alıp

içindeki firtinalara kapıldığından ise sanatın uçsuzluklarında kaybolduğunu fark edersiniz.

Kanimca, sanatın diğer alanlarında olduğu gibi resim de sonsuzluktur

Bülent Mühürdaroglu'nun resimlerine baktığınızda bu sonsuzluğun içinde epeyce yol alındığını göreceksiniz.

Bülent Mühürdaroglu

19.06.1941 Born in Üsküdar-Istanbul

1951-1957 Saint Benoit High and Elementary School

1958-1960 Ankara High School - Graduated

1967-1968 Germany Hotel&Tourism High School

1970 Marmaris - Martı Hotel - Manager

1970-1994 Adm. & Manager in the Tourism Sector

1995 Painter in his private studio in Gökova-Ataköy

Some remarks to the artist:

In his mind the artist is very emotional, in his character disciplined and still a realist...

For Bülent Mühürdaroglu these are the two most important cornerstones towards his painting adventure...

His drawings, his patterns are realistic and stable constructions; the colors emotional rebellion, even antagonism...

And his subjects exciting attempts ...

On one side masks, clowns...

On the other side endless long beaches reaching towards the horizon, mountain slopes or lonely hills...

Bülent Mühürdaroglu's aspiration is to unite all of this world in his paintings.

You already feel it in the accuracy with which the artist produces his wooden picture frames, or paintbrush in hand gives himself to the storm of his

imagination, showing the difference of being lost in the infinity of art.

For him art is, as well as one picture, made for eternity...

Looking at Bülent Mühürdaroğlu's work you will have a glint of his way to eternity.

Bülent Mühürdaroğlu

19.06.1941 Geboren in Üsküdar-Istanbul

1951-1957 Saint Benoit Gymnasium

1958-1960 Ankara Erprobungs-Gymnasium

1967-1968 Hotel & Tourismusfachschule, Deutsch

1970 Marmaris - Martı Hotel - Geschäftsf.

1970-1994 Leiter und Manager im Tour. Sektor

1995 Atelier in Gökova-Ataköy

Einige Anmerkungen zum Künstler

Geistig ist der Künstler sehr emotional, charakterlich diszipliniert und dabei Realist...

Das sind die zwei wichtigsten Bausteine Bülent Mühürdaroğlu's für seine Malerlebnisse...

Seine Zeichnungen, seine Muster, sind realistische und stabile Konstruktionen; die Farben emotionale Rebellion, ja sogar Antagonismus...

Und seine Themen spannende Versuche...

Auf der einen Seite Masken, Clowns...

Auf der anderen Seite endlos lange Strände bis zum Horizont, Berghänge oder einsame Anhöhen...

Bülent Mühürdaroğlu's Bestreben ist, all dies in seinen Atelierarbeiten zu vereinigen.

Schon daran wie der Künstler mit Pedanterie die Holzrahmen für seine Bilder fertigt, seine Pinsel in die Hand nimmt und sich dem Sturm seiner Phantasien ergibt, zeigt die Differenz des Verlierens in der künstlerischen Unendlichkeit.

Er ist der Meinung, dass Kunst oder auch nur ein Bild in anderen Bereichen, für die Ewigkeit gemacht ist...

Wenn Sie Bülent Mühürdaroğlu's Bilder anschauen werden Sie ihn auf seinem Weg zur Ewigkeit begleiten.

E. Güler & R. Uçar 05.10. - 14.10.

Emin Güler 1950 yılında Malatya
Doğanşehir'de doğdu. 1968 yılında Mersin İlköğretim Okulu'nu bitirdikten sonra 6 yıl ilkokullarda öğretmenlik yapan sanatçı, 1978 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nu bitirdi ve Denizli'ye resim öğretmeni olarak atandı.

Emin Güler, Denizli'de bir arkadaşı ile birlikte sanat çalışmaları yanında Açı Sanat Galerisi yöneticiliğini de yapmaktadır.

Bu arada yurtiçinde ve yurtdışında 25 civarında kişisel sergi, 18 kadar da karma ve grup Sergilerine katılan sanatçı, zaman zaman yurtdışı Sergileri ile birlikte görgü ve bilgisini artırmak amacıyla çeşitli müze ve özel Sergiler için gezilere katıldı.

Ruhsar Uçar 1958 yılında Kars'ta doğdu. İlkokul ve liseyi Kars'ta okudu. Kars Dede Korkut Eğitim Enstitüsünden mezun oldu.

1977 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü'ne girdi. Üçüncü sınıfından ayrıldı. Milli Eğitim Bakanlığı'nın 1989 yılında açtığı Resim-İş Hizmet-İş Eğitim kurslarına iki yıl katıldı.

On iki yıl resmi ve özel okullarda resim-iş öğretmenliği yaptı. Emekli olunca kendi atölyesini açtı. Halen Denizli'de bir arkadaşı ile birlikte sanat çalışmaları yanında Açı Sanat Galerisi yöneticiliğini de yapmaktadır.

Emin Güler was born in 1950 in Malatya- Doğanşehir. After he finished in 1968 the elementary school in Mersin he gave 6 years lessons in an elementary school. In 1978 he finished the Gazi teaching institute of painting in Ankara and was moved as an art teacher to Denizli.

Till this day he had at home and abroad around 25 exhibits. In addition, the artist took part in 18 groups and mixed exhibits. From time to time he undertook travelling abroad to complete his knowledge in different museums and private exhibitions.

He also took part in different competitions and received a 1st price with UNICEF Turkey. From the company Talens-Color there was a high honoring. His works belong to different collections in Germany, France and Finland. So, for example, the Türkiye İş Bank, the Painting and Sculptor's Museum in Izmir as well as also in many private collections. He is a member in the Association of the United Painters and Sculptors Carvers. Emin Güler works with a friend in Denizli in the Açı Art Gallery which he also guides.

Ruhsar Uçar was born in 1958 in Kars. She went to Elementary and High School in Kars and finished in the Dede Korkut teaching institute in Kars. In 1977 she visited the Painting Department of the Gazi Institute in Ankara, leaving after the third class. Afterwards she participated for two years in courses at the 1989 newly opened Department for Painting and Services of the Ministry for Education. For twelve years she taught painting at state and private

schools. After her retirement she opened her own studio. Nowadays she works together with a friend at the Gallery Açı Sanat in Denizli, which she also manages.

Ruhsar Uçar wurde 1958 in Kars geboren. Grundschule und Gymnasium absolvierte sie in Kars und machte ihren Abschluss dort am Dede Korkut Lehrinstitut. 1977 besuchte sie die Abteilung für Malarbeit am Gazi Institut in Ankara, die sie nach der dritten Klasse verließ. Anschliessend nahm sie zwei Jahre lang an Kursen der 1989 vom Kultusministerium eröffneten Abteilung für Mal- und Dienstleistungsarbeiten teil. Zwölf Jahre gab sie an öffentlichen und privaten Schulen Zeichenunterricht. Nach ihrer Pensionierung eröffnete sie ein eigenes Atelier. Derzeit betreibt sie zusammen mit einem Freund die Galerie Açı Sanat in Denizli, deren Leitung sie ausserdem hat.

Emin Güler wurde 1950 in Malatya-Doğanşehir geboren. Nachdem er 1968 die Schule in Mersin beendet hatte, unterrichtete er 6 Jahre an einer Grundschule. 1978 beendete er sein Studium am Gazi Lehrinstitut für Malerei in Ankara und wurde als Zeichenlehrer nach Denizli versetzt.

Bis heute eröffnete er im In- und Ausland um die 25 Ausstellungen. Der Künstler nahm außerdem an 18 Gruppenausstellungen teil. Von Zeit zu Zeit unternahm er Reisen ins Ausland, um in verschiedenen Museen und privaten Ausstellungen seine Kenntnisse zu vervollständigen.

Er nahm auch an unterschiedlichen Wettbewerben teil und erhielt den 1. Preis bei einem gemeinsamen Wettbewerb der UNICEF Türkei und der Firma Talens-Farben. Seine Werke sind Teil diverser Sammlungen in Deutschland, Frankreich und Finnland, wie der Türkiye İş Bank Kollektion, des Mal- und Bildhauer-Museums in Izmir, sowie auch anderer privater Kollektionen. Er ist Mitglied im Verein der Vereinigten Maler und Bildhauer.

Emin Güler leitet die Galerie Açı Sanat , die er zusammen mit einer Freundin in Denizli betreibt.

Tülay İlhan 19.10. - 28.10.

1986 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümüne girerek Adnan Turanı, Turan Erol, Mustafa Ayaz gibi hocalardan

ders alma şansına sahip olmuştur. 1990 yılında Zahit Büyükişleyen Atölyesinden mezun olmuştur. Master eğitimi süresinde ise Hasan Pekmezci, Zafer Gençaydın ve

Veysel Günay gibi hocalarla da çalışma imkânı bularak 1992 yılında aynı bölümde master eğitimin tamamladı. Çeşitli karma sergilere de katılan sanatçı, 1992 yılında Ankara Oluşum Sanat Galerisi’nde 1993 yılında Bursa Devl. Güzel Sanatlar Galerisi’nde 2000 yılında Ankara Piyano & Piyano S. Galerisi’nde 2005 yılında ise Ziraat Bankası Kuğulu S. Galerisi’nde olmak üzere dört kişisel sergi açtı.

Bir dönem Vakko Sanat Galerisi Yöneticiliği de yapan sanatçı, Kültür Bakanlığı’nda çalıştığı süre içerisinde kitap kapakları resimleyip, afiş grafikleri hazırladı.

Halen Resim Öğretmenliği yapan sanatçı, çalışmalarını kendi atölyesinde sürdürmektedir. Tülay İlhan ilk dönem resim çalışmalarında çevre

kirliliği ve insan temasını içeren resimler yapmıştır. Çarpık kentleşme ve kirlilik temalarını soyut-kolaj çalışmalarla da destekleyerek renk ve biçim arayışlarını sürdürmüştür.

Değişik aşamalarda gerçekleştirilmiş olmaları nedeniyle çalışmalarının biçim ve temalarında belli bir farklılık gözlenmektedir.

Bugünkü sürece kadar dört kişisel sergi açan Tülay İlhan yarı-soyut bir anlatımla yaşam içinde var olan olguları resimsel bir dille aktarmaktadır.

Sanatçı kendi çalışmalarını şöyle özetlemektedir; "Yaşadığım ve gördüğüm şeyleri duygusal düşünunce süzgecinden geçirerek, bunları kendi birikimlerim doğrultusunda görselliğe aktarışımındır. Renk ve lekenin gölgeselek tekrarları benim resimlerimdeki en önemli unsurlardır".

Tülay İlhan Started her education in 1986 at the Painting Department of the Faculty of Fine Arts of the Hacettepe University where she had the possibility to visit courses of teachers like Adnan Turani, Turan Erol, Mustafa Ayaz. 1990 she graduated from the studio of Zahit Büyükişleyen. During her master studies she worked under Hasan Pekmezci, Zafer Gençaydin and Veysel Günay, finishing her master education 1992 in the same area. Beside various group exhibitions she also opened four personal ones.

For a time the artist worked as the manager of the Vakko Art Gallery. Working for the Culture Ministry she illustrated book covers and worked on poster graphics. Besides teaching art she nowadays works in her own studio. Tülay İlhan's first paintings dealt with environmental pollution and human contact. On her quest for colour and form she produced abstract collages on over-urbanisation and pollution. The distinguished stages of her career are reflected by evident differences in style and subject. Up to date she has opened four exhibitions, expressing the facts of life in a semi-abstract work language.

The artist remarking on her work:

"I transfer events I live or feel, filtered through emotions and thoughts, in my very own manner into my work. The most important elements in my paintings are the recurring shades of colours and blots."

Tülay İlhan begann 1986 an der Fakultät der Schönen Künste Bereich Malerei der Hacettepe Universität ihre Ausbildung, wobei sie die Möglichkeit hatte, an Kursen von Lehrern wie Adnan Turani, Turan Erol, Mustafa Ayaz teilzunehmen.

1990 graduierte sie aus dem Atelier Zahit Büyükişleyen.

In ihrer Magisterzeit arbeitete sie unter Hasan Pekmezci, Zafer Gençaydin und Veysel Günay. 1992

machte sie ihren Magister im gleichen Bereich. Neben unterschiedlichen Gruppenausstellungen eröffnete sie auch vier persönliche Ausstellungen.

Eine Zeit lang arbeitete die Künstlerin als Managerin der Vakko Kunstgalerie. Als sie für das Kultusministerium arbeitete, illustrierte sie Buchumschläge und beschäftigte sich mit Plakatgraphiken.

Derzeit arbeitet sie, neben ihrer Tätigkeit als Zeichenlehrerin, auch in ihrem eigenen Atelier.

Tülay Ilhan's erste Bilder beschäftigten sich mit Umweltverschmutzung und Berührung durch den Menschen. Auf der Suche nach Farbe und Form setzte sie ihre Arbeiten fort mit abstrakten Kollagen zu Über-Urbanisierung und Verschmutzung. Die verschiedenen Stadien ihrer Laufbahn spiegeln sich in den offensichtlichen Unterschieden in Stil und Thematik.

Bis heute hat sie vier Ausstellungen eröffnet, in denen die Künstlerin mit einer semi-abstrakten Mal- sprache die Fakten des Lebens ausdrückt.

Die Künstlerin sagt folgendes über ihre Arbeiten; „Ich übertrage Dinge, die ich erlebe und sehe, gefiltert durch Gefühl und Gedanken, auf meine eigene Weise auf meine Werke. Die wichtigsten Elemente meiner Bilder sind die sich wiederholenden Schatten von Farben und Punkten.“

Tülay Ilhan setzt ihre Arbeiten in ihrem eigenen Atelier fort.

Organizatör bakışıyla Nail Çakırhan ve Halet Çambel Kültür ve Sanatevi

1998'de Nail Amca ve Halet Hanım Kültür ve Sanatevinin yöntemini derneğe bırakınca, bu görev bana düştü.

“Galerist” olarak tamamen tecrübesiz olduğumdan üzerime aldığı sorumluluk beni başlangıçta resmen ezdi.

İlk derslerimi açılış kutlamasının hazırlanması ve başarıyla tamamlanması sırasında aldım.

Neleri düşünmem gerektiğini sessizce durmadan not aldım -ki onların sonraki yıllarda paha biçilmez olacağını o zaman bilmiyordum. Hem de Nail Amca ve Halet Hanım gibi iki harika öğretmenim vardı. Özenli ve öngörülü hazırlık başarılı bir serginin temel taşıdır , uygun bir sunum da bir ikincisi.

Tanıtım yetersiz olursa ve hiç ziyaretçi gelmezse, en değerli eserler görülmeden kalır.

İlk olarak bir konsept hazırlanmalydi. İlk temel ilkemiz, Akyaka'daki insanlara kültür ve sanat güzel bir şekilde tanıtmaktı, hala da öyle. Bu arada yerel sanat ve kültür insanları da bölgesel hatta ulusal sanatçılar kadar dikkate alınmalydi. Güzel sanatlar, belgeseller ve el sanatlarından oluşan dengeli bir seki sunulmalydi.

Tabii ki söylemesi kolay, sanatçılar nereden bulunur, nasıl tanıtılır ve bütün bunlar nasıl finanse edilir?

İlk yıl sergi sezonu Temmuz, Ağustos, Eylül aylarında, yani Akyaka'nın en canlı olduğu aylarla sınırlıydı. Sergileri, 2002 yılından itibaren kültür ve sanatevinin artan tanınmışlığından ötürü 19 Mayıs kutlamalarıyla birleştirip iki hafta aralıklarla Ekime kadar sürdürbiliyoruz.

Bu işin en enteresan yanını açılışlar ve sergilerden önceki daimi gerilim oluşturuyor.

İlk açılıştan önceki gece Nail Amca ve Halet Hanımla beraber oturup, olası ziyaretçi sayısı hakkında tartışıyorduk. "500 kişi gelir, en azından!", dedi Nail Amca; haklı çıkacaktı. Ertesi gün 800'den fazla kişi geldi. İzleyen açılışların bazıları çok başarılıydı, bazıları daha az, ama sanatçıların sevinçli ve ürkük gerginlikleri hep aynı. Hatta bir keresinde sanatçıyı sakinleştirmek için üç(!) duble raki gerekti.

Bir sergide sanatçı kendini ortaya koyar, içindekini açığa çıkarır, korunmasız bir şekilde ziyaretçileri beklemeye başlar- herkes için yüksek bir risk. "Ziyaretçiler beğenecek mi?", "Yapıtlarım anlaşılacak mı?" gibi büyük sorular sergi salonunda ağırlığını hep hissettirir. Kapı açılığında ve ziyaretçiler girmeye başladığında gerginlik azalıp, yerini yavaş yavaş sevince bırakır. Zaman o kadar çabuk geçmeye başlar ki bazı sanatçılar ertesi gün açılışı hiç hatırlamaz bile. Daha sezon bitmeden yeni sezonun hazırlıkları başlar.

Yeni sezonun programı daha Aralık ayının sonunda belli olur, ondan sonra katalog hazırlanır, fotoğraflar çekilir, sponsor aranır, matbaacıyla pazarlık yapılır, basına haber verilir ve sergiewi bakıma alınır.

Sanatçılara - profesyonel ya da amatör önemli değil – çalışmak çok güzel ve cazip ama o kadar da kolay değil.

Hemen hemen hepsi zengin bir bireysel iç dünyaya sahip, coğunuñ dikkat edilmesi gereken özel istekleri var.

Bu güne kadar 53 farklı sanatçıdan 75 sergi gösterildi. İçlerinde Ressam Hasan Mutlu ve Abdullah Taktak, Bronz-döküm sanatçısı Cem Sağbil, Karikatürist Muhittin Koroğlu ya da Seramik sanatçısı Nurdan Bozkurt gibi ünlü isimler. Bunların 24'ü Muğla ilinin dışından geldi.

Konsepte bağlı kalarak her yıl Gökova bölgesinden bir kaç sanatçıyla eserlerini sergileme olanağı sunuyoruz, ancak talep o kadar çoğaldı ki doğru ve adil seçim yapmak oldukça zor oluyor.

Bu sezon da başarılı olacağımızı umuyorum.

(Nail Çakırhan ve Halet Çambel için)

Thomas Schmitz
Kültür ve Sanatevi Organizatörü

The Culture & Art House from the Organiser's Point of View

 When Nail Amca and Halet Hanim left the Culture and Art House's management to our association, this task was handed over to me. Being completely inexperienced as a „gallery manager“ the responsibility first suffocated me. I learned my first lessons during the preparation of the big opening ceremony and its' successful realisation. There were a million things to be considered, privately I started taking notes which turned out to be priceless for the years to come. And I had good teachers in Nail Amca and Halet Hanim.

Cautious and provident preparation is one important basis for a successful exhibition, appropriate presentation another. The most valuable work stays unnoticed if no one comes to visit, if publicity is insufficient.

First of all a concept had to be worked out. The first principle was, and still is, to attractively present art and culture to the people in Akyaka. Furthermore local artists should be considered as well as regional or even national ones. The aim being to offer a balanced combination of fine arts, documentaries and craftsmanship.

Easier said than done, where to find the artists, how to finance all of this and accordingly how to present it to the public?

In the first year the exhibition season was limited to the months July, August and September, the most lively ones in Akyaka. Since the year 2002, increasing popularity of the Culture and Art House enabled us to connect the start of the exhibitions with the celebrations for the 19th of May (Youth and Sport Holiday) and to continue in a 2- weeks rhythm up to October. The recurring excitement before every opening and exhibition gives this work a special attraction.

On the eve of the festive opening sitting together with Nail Amca and Halet Hanim we discussed the approximate number of visitors. At least 500 will come, said Nail Amca and he was right. The next day more than 800 people attended....

Some of the following openings were very successful, some less, but the anxious and happy excitement of the artist is always the same. Once three glasses (!) of Raki were needed to calm the artist. In his own exhibition the artist reveals his innermost secrets; gives himself into a vulnerable situation – a high risk for everyone. And always the same questions are troubling their minds „Are the visitors going to like it? Do they understand my request?“

When finally the doors open, the artist's anxiety ceases, replaced by elation. On the day after many artists can not even remember their opening, for them time has been flying.

Preparations for the new season are beginning already at the end of the previous one. Usually at the end of December the next programme is defined, afterwards the catalogue with a section for each exhibition is prepared, pictures are taken, sponsors are needed, the printer has to be bargained with, the media is informed and the exhibition salon has to be brought into shape. To work with artists, if professionals or amateurs, is very pleasant but not easy at all. Nearly all of them are individualists and have special wishes to be considered.

Up to date 75 exhibitions of 53 artists have been showed, 24 came from outside the province of Muğla, among them well-known names like Hasan Mutlu and Abdullah Taktak, Cem Sağbil with his bronze casts, the caricaturist Muhittin Köroğlu or Nurdan Bozkurt's ceramic art. According to our policy each year regional artists get the possibility to exhibit their work, too. Meanwhile demand is increasing and often it is quite difficult to chose fairly and justly. I hope, that we managed to do likewise for this exhibition period.

(For Nail Çakırhan and Halet Çambel)

Thomas Schmitz
Culture & Arthouse Koordinator

Das Kunst- & Kulturhaus aus der Sicht des Organisators

Als Nail Amca und Halet Hanım 1998 die Verwaltung des Ausstellungshauses unserem Verein übertrugen, fiel diese Aufgabe mir zu. Völlig unerfahren als „Galerist“ erdrückte mich die übernommene Verantwortung zunächst. Meine ersten Lektionen lernte ich während der Vorbereitung zu der Eröffnungsfeier und deren erfolgreicher Durchführung. Was alles mußte nicht bedacht werden, im Stillen machte ich mir ständig Notizen, die sich in den nächsten Jahren als unschätzbar erwiesen. Und ich hatte gute Lehrer in Nail Amca und Halet Hanım. Umsichtige und vorausschauende Vorbereitung ist ein Grundstein für eine erfolgreiche Ausstellung, angemessene Präsentation ein anderer. Die wertvollsten Exponate bleiben ungesehen, wenn keine Besucher kommen, wenn die Publicity nicht stimmt.

Zunächst war ein Konzept zu erarbeiten. Der erste Grundsatz war und ist, den Menschen in Akyaka Kunst und Kultur attraktiv nahe zu bringen. Dabei sollten die lokalen Kunst- und Kulturschaffenden genauso berücksichtigt werden wie überregionale oder gar nationale. Eine ausgewogene Mischung von Bildender Kunst, Dokumentationen und Kunsthandwerk sollte angeboten werden. Leichter gesagt

als getan, wo die Künstler finden, wie das alles finanzieren und entsprechend an die Öffentlichkeit bringen? Im ersten Jahr beschränkte sich die Ausstellungssaison auf die Monate Juli, August und September, in denen Akyaka am belebtesten ist. Ab dem Jahre 2002 konnten wir, wegen der zunehmenden Bekanntheit des KSE die Ausstellungen mit den Feierlichkeiten zum 19. Mai verbinden und im zwei Wochen Rhythmus bis in den Oktober weiterführen. Die immer wiederkehrende Spannung vor den Ausstellungen und Eröffnungen macht den besonderen Reiz dieser Aufgabe aus.

Am Vorabend der feierlichen Eröffnung saßen wir zusammen mit Nail Amca und Halet Hanım und diskutierten die vermutliche Teilnehmerzahl. 500 werden kommen, mindestens, sagte Nail Amca und er sollte recht behalten. Am nächsten Tag kamen mehr als 800...

Manche der nachfolgenden Eröffnungen waren erfolgreich, manche weniger, aber die freudige und bange Erregung der Künstler ist immer die gleiche. Einmal sogar halfen nur drei(!) doppelte Raki, um den Künstler zu beruhigen. Bei einer Ausstellung stellt sich ein Künstler bloss, gibt sein Innerstes preis; begibt sich in eine sehr verletzliche Situation - ein hohes Risiko für den einzelnen. Die grossen Fragen „Gefällt es den Besuchern? Verstehen sie mein

Anliegen?“ stehen immer bedrückend im Raum. Wenn dann endlich das Tor geöffnet wird und die Besucher hereinströmen, lässt die Spannung etwas nach und geht in ein Hochgefühl über. Viele der Künstler können sich am nächsten Tage an die Eröffnung gar nicht mehr erinnern, die Zeit vergeht ihnen wie im Fluge.

Die Vorbereitungen für eine neue Saison beginnen schon mit dem Ende der Vergangenen. Schon Ende Dezember steht das Programm fest, danach wird der Katalog für die einzelnen Ausstellungen vorbereitet, es werden Fotos gemacht, Sponsoren gesucht, mit dem Drucker verhandelt, die Presse verständigt und der Salon muss auf Vordermann gebracht werden..

Mit Künstlern zu arbeiten, egal ob Freizeitmaler oder Berufskünstler ist reizvoll, aber auch nicht einfach. Fast alle sind Individualisten, haben Sonderwünsche die berücksichtigt werden müssen.

Bis heute wurden 75 Ausstellungen von 53 verschiedenen Künstlern gezeigt von denen 24 außerhalb der Provinz Mugla kamen, darunter bekannte Namen wie die Maler Hasan Mutlu und Abdullah Taktak, die Bronzegiessereien von Cem Sağıbil, der Karikaturist Muhittin Köroğlu oder die Keramiken von Nurdan Bozkurt. Getreu dem Konzept wird jedes Jahr auch einigen Künstlern aus der Gökova

Region die Gelegenheit zur Ausstellung geboten, die Nachfrage ist mittlerweile groß und es ist oft schwierig eine richtige und gerechte Wahl zu treffen. Ich hoffe, dass uns dies auch in dieser Periode gelungen ist.

(Für Nail Çakırhan und Halet Çambel)
Thomas Schmitz
Kultur- & Kunsthaus Koordinator

Gökova ve Nail Çakırhan - Halet Çambel Kültür ve Sanatevi

 Cennet Gökova ile tanışlığım epeyce eskiye dayanıyor. Daha buraya gelmeden. Gelip görmeden Cevat Şakir'in Mavi Sürgün adlı eserini okuduğumda. Yol boyunca tanık olunup, şasilacak sevilecek, hayran olunacak o yerleri merak edip okumuştum. Gökböl Deresini, Gökova'yı görünce ne kadar haklı olduğunu anladım. O'nun Cevat Şakir'i daha da sevdim.

Akyaka ise azmağı ile ormanı ile çınarı ile bu güzel yolculuğun kocaman son noktası idi. Burada durulmalı, burada olunmalı, yaşanmalıydı burada. Bende bu heyecanı, bu izlenimi uyandıran yalnızca doğası mıydı acaba? Elbette bunun payı çok büyüktü. Ama o yapılışması. Doğasına, yeşiline, mavisine

yakışan, onunla bütünleşen, geçmişini bugünde yeniden kuran yaşıtan incelikli yapılaşması, evleri, sokakları. Birkaç görmezden gelinmeyecek biçimde yapının dışında...

İyi de bu cennet beldeye eklenenler kendiliğinden olmamıştı ki. Onu oluşturan, koruyan, serpilmesine gelişmesine fırsat veren –Gökova'nın şansı da olan bir anlayış vardı. Bunu bilen, savunan öncülerin ön safında Nail Çakırhan var.

Kendi ülkesinin, yoresinin kültürünü, mimarisini, yaşam biçimini göz önünde tutarak çağın diliyle bir daha gerçekleştiren Nail Çakırhan.

Bunlara ek olarak Nail Çakırhan-Halet Çambel Sergievini de armağan etmişti sevgili Gökova'sına. Akyaka'nın kültür ve sanat yaşamında vazgeçilemez bir yeri var Nail Çakırhan-Halet Çambel Kültür ve Sanatevinin. 2007 yılında da sergileriyle, etkinlikleriyle yaşamımızda önemle yer alacaktır. Ayrı yerlerden gelen insanlar arasında yeni toplumsal örüntüler, yakınlaşmalar, alışkanlıklar oluşturma zemininde önemli payı bulunmaktadır. Dernek yönetiminin özverili üretici çalışmalarının artarak devamını dilerim. Heike ve Thomas Schmitz'in emeklerinin, çabalarının unutulmaması gerektiğini de söylemek istiyorum.

Vahdet Kadioğlu,
Ressam

Gökova and the Nail Çakırhan - Halet Çambel Culture & Art House

 My relationship with Gökova is a longstanding one. It started even before I actually came here. It reaches back to the time when I first read Cevat Şakir's „Mavi Sürgün“ (Blue Exile). While reading I imagined all the beautiful places I was going to see on the way, places that would amaze me, make me wonder and places I was going to like. So, finally seeing the Gökböl River and Gökova, I understood how right Cevat Şakir has been and I liked him even more. Akyaka with its river, its forest and its Çınar Bay was indeed the stunning finale of a beautiful journey. Here you should stop, you should be and here you should live...

Was it only the beauty of the nature which impressed and excited me like that? Of course it plays an important role here. But then- this architecture! The way of building, the houses and streets which fit perfectly to the green and blue, become united with it and make the past live again today. With some exceptions that are better ignored.

Of course this paradise has not made itself. Underneath lies a particular mentality, creating it, protecting it and making it possible to develop - Gökova's fortune. The one who knows all this, defends it and fights for it, is Nail Çakırhan.

While working Nail Çakırhan always pays attention to his country's and region's culture, architecture, way of life and unites all of this with a contemporary approach. On top of all this he bestowed the Nail Çakırhan-Halet Çambel Culture- and Art House on his beloved Gökova. The cultural and artistical life in Akyaka is not imaginable without the Nail Çakırhan-Halet Çambel Culture-and Art House any more. In the year 2007 it will take an important place in our lives again, with its exhibitions and activities. It will create again a base for new social relationships, approaches and habits between people from different places.

I hope and wish that the association's productive activities may grow and would like to draw attention once again to Heike and Thomas Schmitz's efforts and work which should not be forgotten.

Vahdet Kadioğlu,
Painter

Gökova und das Nail Çakırhan - Halet Çambel Kultur-und Kunsthaus

Meine Bekanntschaft mit Gökova reicht weit zurück. Noch in die Zeit, bevor ich tatsächlich hierher kam. Zurück in die Zeit, als ich „Mavi Sürgün“ (Blaue Verbannung) von Cevat Şakir gele-

sen habe. Ich las es und stellte mir die Orte vor, die ich entlang des Weges sehen würde, die mich verwundern würden und die ich mögen würde. Als ich den Gökböl Fluss und Gökova sah, wusste ich, wie Recht er hatte und ich begann ihn, Cevat Şakir, sogar noch mehr zu mögen. Akyaka mit seinem Fluss, dem Wald und der Bucht von Çınar war hingegen der grossartige Schlusspunkt dieser wunderbaren Reise. Hier sollte man halten, sollte man sein und leben.

War es nur die Natur, die diesen tiefen Eindruck auf mich machte, diese Begeisterung bei mir auslöste? Natürlich war ihr Anteil daran sehr groß. Aber dann diese Architektur. Diese Bauart, diese Häuser und Straßen, die zur Natur, zum Grün und Blau passen, sich damit vereinen und das Vergangene heute immer wieder aufleben lassen. Abgesehen von einigen unförmigen Bauten, die man aber besser ignorieren sollte...

Aber natürlich entstand dieses Paradies nicht von alleine. Dahinter steht ein bestimmtes Verständnis, eine besondere Mentalität, die den Ort erst hervorbringt, schützt und ihm die Möglichkeit gibt, sich zu entwickeln und zu wachsen – und hier liegt auch Gökova's Chance. Derjenige, der dies weiß, verteidigt und dabei an vorderster Front steht, ist Nail Çakırhan.

Nail Çakırhan berücksichtigt bei seiner Arbeit immer die Kultur, Architektur und Lebensart der Gegend und seines Landes und bringt diese in einer zeitgemässen Sprache wieder zum Ausdruck. Darüber hinaus hat er auch noch das Nail Çakırhan-Halet Çambel Kultur- und Kunsthaus seinem geliebten Gökova zum Geschenk gemacht.

Es hat einen unverzichtbaren Platz im kulturellen und künstlerischen Leben von Akyaka, dieses Nail Çakırhan-Halet Çambel Kunsthaus. Auch im Jahr 2007 wird es mit seinen Ausstellungen und Aktivitäten eine bedeutsame Stellung in unserem Leben einnehmen und einen wichtigen Beitrag dazu leisten, einen Boden zu schaffen, auf dem neue gesellschaftliche Verbindungen, Annäherungen und Gemeinschaften zwischen Menschen aus verschiedenen Orten und Gegenden entstehen und wachsen.

Ich wünsche mir, dass die selbstlosen und produktiven Arbeiten des Vereins weitergehen und möchte dabei vor allem an die Arbeit und die Bemühungen von Heike und Thomas Schmitz erinnern, die man nicht vergessen sollte.

Vahdet Kadioğlu,
Maler

Birlikte giden yolumuz

Eşim, Thomas Schmitz ve ben 1985 yılında ilk defa Türkiye'ye geldik, '86'da Akyaka'yı keşfettik ve ertesi yıl bir arkadaşımız vesilesiyle Nail Çakırhan'la tanıştık. O zamana kadar köyün yeşilligini arasında çamlı bahçelerde saklı kalan güzel eserlerine hayran kaldık. Artık onları yaratatan ustasıyla şahsen tanıma zamanı geldiğinde heyecanlandıktı. Hemen anlaştık. Zaten insanlara açık olan ve merak eden biri, Nail Amcamız.

Vakit geçince irtibatta kaldık ve yeni filizlenen dostluğumuza tabii ki Halet Abla da katıldı. O yıllarda daha fazla vakit geçiyorlardı sevdikleri köyde, evlerinde. Yazın körfeze, ovaya hakim olan teraslarında, kışın ise şömine önünde kurulan yer sofrasının etrafında, ellerimizde rakı bardağı, önumüzde Nail Amcanın vazgeçilmez ve sevdiği peynir, meyve eksik olmadı. Konuştuğum, anlattı, paylaştı. Bu iki 'gençle' paylaşmak bu kadar kolay ve güzeldir ki, hayatımızın önemli bir parçası oldular. Aramızda sevgi ve saygı yeşerirken, birbirimize bağlı değil, fakat aramızda bir bağ olduğunu hissetmeye başladık. Ve çok şeyler öğrendik. Hiçbir zamanda azalmadık, aramızdaki onlarca yıla rağmen. Biz dinliyorduk onların anlattıklarını, biz anlatırken onlar dinliyorlardı. Dinlemek önemli değildi, bir sanattır. Ve aramız hala öyledir- en güzel budur.

Bu arada Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği 1991 yılında kuruldu, Akyaka'nın artık belde olduğu 1992 yılı derneğe ben de üye oldum. 1995 senesinde ilk defa başkanlığına seçili, görevim bugüne kadar üyelerin güveniyle yenilenmiştir. Bir kaç insan başkanlığımı tedirginlikle baklardı, bir çoğu sevindiler- Halet Ablam ve Nail Amcam bu gelişmelere "Yapar mı? Yapar!" diye bir tebessümle baktılar.

Belde olmasıyla Akyaka değişmeye başladı. Turizm ve kalkınmanın gelişisiyle bazı örf adet, sevdığımız alışkanlıklarımız değişti, hatta yok oldu. En bariz değişiklik insanlarda olmuştur. "Eskiden" herkesin vakti vardı. Zamanı da hiçbir defa boş geçirmediler ama, bir çay içmek için, kahve ismarlamak, aniden mangal ziyafetleri, gezmek toz mak için her kes hazırıldı. Güler yüzlülerdi, Akyakalılarım. Sessiz sedasız gitti bu tür zevklerimiz. Yerine başka değerler yerleştirildi, yeni evler, araçlar, düzgün kıyafetler, yurtdışında tatiller, cep telefonları, bilgisayarlar...

Fakat kalbimde saklı kalan Akyaka sakındır, dut ağaçlı bir kahveye sahip, yeşil ve ilk baharda rengarenk, yüreği yavaş çalan, güler yüzlü ve şair dolu bir Akyakadır. O yıllarda herkes birer şairdi J. Ve- tanıdığım herkes oradadır. Artık mezarlıkta bir çok arkadaşım, tanıdığım yatar, yolda tanıdıklarım azaltmakta, daha hiç yüzleri görmediğim insanlarla dolmaktadır...

Bu yıllar boyunca hatırlalarım birikmiştir; Nail Amcam birlikte bir düğüne gittiğimizde bana şövalyelik yaptığını, Halet Ablam ile sanat tartışmalarımız, onun dizine yaslanıp boğaza baktığımız, Nail Amcam ile şakalaşıp raki içtiğimiz akşamlar, Halet Abla ile birlikte çalıştığımız zamanlar ve bir mülakât sırasında görünüşümü düzelttiği...ve tabii ki aramızda "sergiewi" denen Nail Çakırhan-Halet Çambel Kültür ve Sanat Evinin oluşumu ve unutulmaz açılışı.

1997'nin yaz aylarında birlikte, bazen de ortak arkadaşlarımızla oturduğumuz zamanlarda bir çok kez "insanlarla paylaşmamız gereken bir eser" den bahsedildi. "Kültürlü bir şey" olsun, "Sanat olsa daha da iyi" dendi. Biz başka bir yerde bir müze, kültür salonu veya benzer bir şey planlandığını zannedip pek ilgilenmedik. İnşaat sezonu başlar başlamaz Ağa Han Odülü almış evlerinin bahçesinde bir inşaat başladı. Tecrübeli ustaların elleriyle, Nail Üstadımız hep başlarında, hem mekan şekil almaya başladı hem bahçenin girişinde eski garaj bölümünden ufak bir oda oluşturdu. Bazen bakmaya geldik, fakat bizimle bir alakası olmadığından dolayı aşırı merak etmedik. Bir akşam, sergiewini artık bitirmek üzereyken, birlikte başka bir dostumuzla şömine önünde oturduk ve kadeh kaldırırken Nail Amcam bize büyük müjde verdi. Sergiewinin bizim idareimize Bir iki yıldır Nail

verilmesini istedi, garajdaki ufak oda ve alta olan depo kullanımımıza hazır olduğunu söyledi. Kadehim havada, ağızım açık kaldı. "Neden bize" sorabildim ancak ve Nail Amcamın tek açıklaması: "Siz, çalışıyorsunuz." oldu. Ardından bu konuyu uzun uzun Halet Ablamla tartıştığını, ikisi onu doğru bulduğunu ve kararlı olduklarını söyledi. Çok onurlandık, gurur duyduk, sevindik.

O yaza doğru Nail Çakırhan- Halet Çambel Kültür ve Sanat Evinin "Grand" Açılışını planlamaya başladık. Kaç kişi çalıştığımızı hatırlıyorum, fakat tanıdığım herkes çalıştı bu güne doğru. Ve nasıl günler oldu, nasıl bir gece yaşadık! Kimlerle tanıştık-hala kendimi çok mutlu sayıyorum onu yaşayabildiğim için.

Sergiewi artık işlevine girdi, ilk hedefimiz havzadaki sanatçıları toplamak oldu, daha sonra yavaş yavaş dairemizi daha geniş tutmayı başladık. Eşim sağ olsun, hem koordinasyonu üstlendi, hem de reklamını yapmaya başladı. Artık sergi kataloglarımız kendileri birer sanat eseri gibidir, sanat kalitesi yüksek ve her yıl bir çok başvuruya geri çevirmek zorundadır bile. Sergiewinin onuncu yılı başlıdı, derneğin artık on beşinci yıl dönümü geçti bile. Sevindirici, üzücü zamanlar...hepimiz tecrübe kazandık, hepimiz yaşadık. Bu dalgalı geçen zamanda inişler çıkışlarla doludur.

Amcam ve Halet Ablam işleri (!) ve sağlıklarından dolayı pek Akyaka'ya gelemiyorlar. Büyük bir eksiklik yarattı gelememeleri. Hepimiz bir özlem içindeyiz. Halet Ablam ve Nail Amcam bu gelgit içinde kayalarımızdır. Hayatımızın bu kadar sabit bir parçası oldular ki...

Tabii ki onlar da durmadılar, her zaman modern girişimlere açıklardır. Halet Ablam bilgisayar kullanır, bir cep telefonu var; Nail Amcam bir MP3 çalar almayı düşünür. Türkiye'nin, insanların değişimine de açıklar, ikisi. Bir tür de onlara tarihsel ve çok da hakim olarak bakarlar. (Umarım benim de bu yaşa gelip öyle bir şansım olur!) Vallahi bazen benden daha hoşgörülü, daha anlayışlı ve çok daha sabırlılardır. Nasıl biliyorum bu? Tabii ki irtibattayız, telefonlaşıyoruz, yanlarına gidiyorum, yakınız. Paylaşımımız devam, sevgimiz devam, öğrenmemiz devam, iş devam, sergiler devam.

Ve- inşallah nice mutlu yıllar için devam edebiliriz. Sizi seviyorum! Teşekkür ederim!

Bahar Suseven,
G.A.S.-Der Başkanı

Our way together

My husband, Thomas Schmitz and me, came for the first time to Turkey in 1985. In 1986 we discovered Akyaka and one year later we were introduced to Nail Cakirhan by a mutual friend. We already admired his works, hidden between pine trees in the village's green gardens. When the time came we were excited to meet the creative master of those buildings himself. We immediately got along well. Nail Amca anyway is a very open and curious person.

We stayed in contact and, of course, Halet Abla participated in our growing friendship as well. During that time they used to spent more time in their beloved village and house. In the summer on the terrace, overlooking the bay and the plain, in the winter around the traditional table set in front of the fire place, a glass of Rakı in our hand and typical for Nail Amca, cheese and fruit. We talked, shared our thoughts. It is so easy, getting along with those 'young people' that they became an important part of our life. While respect and fondness grew, a deep and strong relation between us developed. And we learned so much! Despite the major age difference between us, we never felt put back. We listened to them and they listened to us. Listening is important, it is an art. It was and still is the most beautiful part of our relationship.

Meanwhile the Association of the Friends of Gökova-Akyaka was founded in 1991 and in 1992, when Akyaka got communal rights I became a member myself. In 1995 I was elected chairwoman for the first time and with the trust of the members kept this position until today. Some people looked at my new position doubtfully, many liked it. Nail Amca and Halet Abla observed it with a smile: „Will she make it? Yes, she will.“

With its new status Akyaka began to change. Tourism and development started and at the same time customs, traditions and some of the habits we had come to love, changed, some even disappeared completely. But the most obvious change happened to the people themselves. „In the old times“ everyone always had time. Time was never wasted, but there was always an opportunity for a cup of tea, a spontaneous barbecue or just spend time together. They had a smile on their faces, my Akyaka People.

These pleasures disappeared silently without a trace. Other values took their place, like new houses, cars, decent clothes, holidays abroad, mobile phones and computers. The kind of Akyaka I keep in my heart is a tranquil Akyaka, an Akyaka with a coffeehouse under a mulberry tree, coloured with the colours of spring and autumn, whose heart beats calmly, a place

full of smily faces and poets. Then, everybody was a poet. And everybody I knew was here. By now a lot of my friends and acquaintances died and while faces I know disappear from the streets, I see more and more unfamiliar faces.

All those years are full of memories; I remember Nail Amca accompanying me as my knight to a wedding, long discussions with Halet Abla about art, sitting at her knees together watching the Bosphorus, evenings drinking Raki together, talking, joking with Nail Amca, working with Halet and I recall her fixing my clothes before a job interview....and of course the opening evening of the Nail Çakirhan and Halet Çambel Art and Culture House, which we call „Exhibition House“ among ourselves, a great and unforgettable ceremony.

During the summer 1997, sitting at their place together with friends, from time to time „a building that should be shared with people“ has been mentioned. „Something to do with culture“ was said „it ought to be art“. We thought, they were planning to open an culturehouse or some kind of museum somewhere and didn't show too much interest. The moment the building season was opened, building activities in their garden started, too. The hands of experienced workers gave shape to the building as well as to a small chamber at the entrance, where

the garage had stood before – always under surveillance of the artisan master himself, Nail Amca. From time to time we passed by to have a look at what was going on, but because there was no direct connection to us, we weren't too curious about it. One evening when the work was about to finish, we sat together in front of the fire place, drinking Rakı, when Nail gave us the great news: he wanted us to take over the management of the exhibition house and gave us use of the small office and the storage as well. My glass of Rakı stayed in the air and my mouth open. I merely asked „Why we?“ and he answered simply „You, well, you are working!“ He had discussed this with Halet Abla for a long time, both thought it to be the right decision and stayed behind it. We felt honored, proud and were very happy about it.

We were planning the big opening ceremony of the Nail Çakırhan and Halet Çambel Art and Culture House for the summer. I don't remember how many people we were, but everyone I knew was working towards that day. How beautiful days and what an evening we lived through! All the people we got to know –I am still happy that I had the chance to experience that.

The Exhibition House started functioning and our first objective was to give local artists the chance to

meet and get in touch with each other. Then we slowly started to settle down in our office. Thankfully my husband took over coordination as well as public relations. By now the exhibition catalogues themselves are small pieces of art, the art's quality is high and every year we have to reject more artists who apply for exhibitions. The Exhibition House is ten years old now, our association just celebrated its 15th anniversary. There were good as well as sad times...we gained a lot of experience, got older. It was a time full of ups and downs.

For one, two years Nail Amca and Halet Abla can not come to Akyaka like they used to do because of their work (!) and of health reasons. We miss them very much, they leave a gap, we all long for them. They are my rocks in the flow of tide and time. In these times of change they became a fixed part of my life, a stable part of it.

Of course these two did not stand still as well. They have always been open towards modern development. Halet Abla is using a computer, and has a mobile phone; Nail Amca is thinking about buying an MP3-Player. But they are also open towards the changes people are undergoing in Turkey. Their point of view is a bit more historical and distant (I hope, I will have the chance of a similar attitude, when I will grow old). And by God, very

often they are a lot more tolerant, a lot more understanding and much more patient than I am. How do I know? Of course we are in contact, we talk on the phone, I go visit them, we are still close. We still share many things, our fondness continues, we still learn from each other and the work and exhibitions go on.

And I hope we will be able to go on for many more happy years! We love you and do thank you very much!

Bahar Suseven (Heike)
G.A.S.-Der Chairperson

*Addressing someone as „Abla“ (older sister) or „Amca“ (Uncle) are expressions of respect towards elderly, but familiar persons in the Turkish language.

Unser gemeinsamer Weg

 Mein Mann, Thomas Schmitz und ich kamen 1985 erstmalig in die Türkei. 1986 entdeckten wir Akyaka und ein Jahr später lernten wir über einen Freund Nail Cakirhan kennen. Bis dahin waren wir Bewunderer seiner Werke, die sich im Grün des Dorfes zwischen Pinien in den Gärten versteckten. Wir waren aufgeregt, als es daran ging, den Schöpfer dieser Werke persönlich kennen zu ler-

nen. Wir verstanden uns auf Anhieb. Nail Amca ist sowieso jemand, der Menschen gegenüber offen und neugierig ist.

Wir blieben in Kontakt und natürlich nahm auch Halet Abla an unserer gerade entstehenden Freundschaft teil. Damals verbrachten sie noch mehr Zeit in ihrem geliebten Dorf und ihrem Haus. Im Sommer auf der Terrasse, die die Bucht und die Ebene überblickt, im Winter beim traditionellen Essen vor dem Kamin, ein Glas Raki in der Hand, und für Nail Amca unverzichtbar- Käse und Obst. Wir unterhielten uns, erzählten, teilten unsere Gedanken. Es ist so leicht und schön mit diesen beiden „jungen Leuten“ Zeit zu verbringen, dass sie ein wichtiger Teil unseres Lebens wurden. Während gegenseitige Zuneigung und Respekt wuchs, wurde ein starkes Band zwischen uns geknüpft. Und wir haben soviel gelernt! Trotz des großen Altersunterschiedes fühlten wir uns nie zurückgesetzt. Wir hörten ihren Erzählungen zu und wenn wir erzählten, hörten sie uns zu. Zuhören ist sehr wichtig, es ist eine Kunst. Und es war und ist das schönste an unserer Freundschaft.

In der Zwischenzeit wurde 1991 der Verein der Freunde Gökova-Akyaka gegründet und 1992, als Akyaka zur Gemeinde wurde, bin auch ich Mitglied geworden. 1995 wurde ich erstmalig zur Vorsitzenden gewählt und bin dies mit dem Vertrauen und

der Unterstützung der Mitglieder bis heute geblieben. Einige Leute betrachteten meine Position als Vorsitzende mit Skepsis, die Mehrheit hat sich gefreut. Nail Amca und Halet Hanim betrachteten diese Entwicklung mit einem Lächeln: „Macht sie es? Sie schafft es!“

Durch den neuen Gemeindestatus begann Akyaka sich zu verändern. Mit Tourismus und Wachstum veränderten sich Sitten, Gebräuche und manche unserer liebgewonnenen Gewohnheiten, ja, sie verschwanden teilweise ganz. Die grösste Veränderung durchliefen aber die Menschen selbst. „Früher“ hatte jeder immer Zeit. Nie wurde Zeit verschwendet, aber immer fand sich doch die Möglichkeit, einen Tee zu trinken, jemanden zum Kaffee einzuladen, spontan zusammen zu grillen oder spazierenzugehen. Sie hatten immer ein Lächeln im Gesicht, meine Akyakaner.

Still und leise haben sich diese Vergnügen verabschiedet. Ihren Platz nahmen andere Werte ein, neue Häuser, Autos, moderne Kleidung, Ferien im Ausland, Handys, Computer....Das Akyaka hingenommen, das in meinem Herzen geblieben ist, ist ein ruhiges Akyaka, ein Akyaka, mit einem Kaffeehaus unter einem Maulbeerbaum, in den Farben des Frühlings und des Herbstes, dessen Herz langsam schlägt, voll von strahlenden Gesichtern und Gedichten. Damals war jeder ein Poet. Und jeder, den

ich kannte war hier. Mittlerweile sind viele meiner Bekannten und Freunde gestorben, und während die bekannten Gesichter auf der Strasse abnehmen, kommen immer mehr unbekannte hinzu....

Diese ganzen Jahre sind voller Erinnerungen; daran, wie Nail Amca mich als mein Kavalier auf eine Hochzeit begleitete, lange Diskussionen über Kunst mit Halet Abla, an ihr Knie gelehnt gemeinsam auf den Bosporus schauend, Abende, die wir Raki trinkend und scherzend zusammen mit Nail Amca verbrachten, die Zusammenarbeit mit Halet Abla und wie sie einmal vor einem Vorstellungsgespräch meine Kleidung korrigierte. ....und natürlich die Entstehung des Nail Çakırhan und Halet Çambel Kunst- und Kulturhauses, dass wir unter uns 'Ausstellungshaus' nennen, und schließlich dessen unvergessliche Eröffnung.

In den Sommermonaten 1997 wurde immer wieder, wenn wir zusammen sassen mit gemeinsamen Freunden von einem Bauwerk gesprochen, „das man mit den Menschen teilen sollte.“ „Es sollte was mit Kultur sein“, wurde gesagt, „am besten Kunst“. Wir dachten, dass sie planten, irgendwo ein Museum, ein Kulturhaus oder etwas Ähnliches zu bauen und zeigten daher nicht so viel Interesse. Im Moment als die Bausaison anfing, begannen auch Bauarbeiten im Garten ihres mit dem Aga Khan Preis ausgezeich-

neten Hauses. Durch die Hände erfahrener Handwerker und unter ständiger Aufsicht unseres Meisters, Nail Amca, nahm sowohl der Raum selber Form an, als auch ein kleines Zimmer am Eingang zum Garten, wo früher die alte Garage stand. Manchmal kamen wir zuschauen, da wir aber keinen Zusammenhang mit uns sahen, waren wir nicht übermäßig neugierig. Eines Abends, als das Ausstellungshaus schon fast fertig gestellt war und wir mit einem weiteren Freund zusammen vor dem Kamin saßen und gerade die Gläser hoben, verkündete uns Nail Amca die grosse Neuigkeit. Er wollte, dass wir die Leitung des Ausstellungshauses übernahmen und teilte uns mit, dass auch das kleine Büro und das darunter liegende Depot zu unserer Nutzung bereit stehen. Mein Rakiglas blieb in der Luft und mein Mund offen stehen. Ich konnte nur „Warum wir?“ fragen und die einzige Erklärung, die uns Nail Amca bot, war „Ihr? Ihr arbeitet.“ Er hatte das Thema lange mit Halet Abla besprochen, beide hielten die Entscheidung für richtig und blieben dabei. Wir fühlten uns sehr geehrt, waren stolz und freuten uns.

Wir planten die grosse Eröffnung des Nail Çakırhan und Halet Çambel Kunst- und Kulturhauses für den Sommer. Ich erinnere mich nicht mehr, wie viele

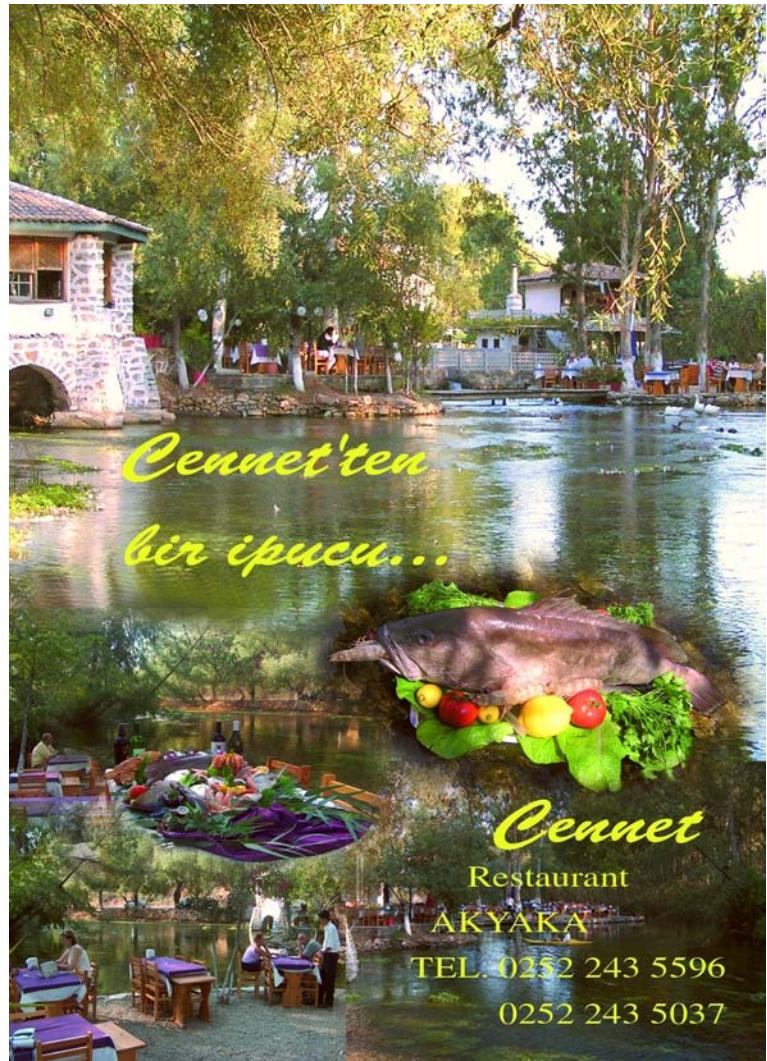
Leute wir waren, aber jeder den ich kannte, arbeitete auf diesen Tag hin. Und was waren das für Tage und was für einen Abend erlebten wir schliesslich! Wen lernten wir nicht alles kennen – noch immer bin ich glücklich, dass ich das erleben durfte. Das Ausstellungshaus hatte seinen Betrieb aufgenommen und zunächst war es unser Ziel, die Künstler aus der Umgegend zusammen zu bringen. Danach nahmen wir langsam, aber sicher unser Büro in Betrieb. Mein Mann übernahm dankenswerterweise sowohl die Koordination, als auch die Öffentlichkeitsarbeit. Mittlerweile sind selbst die Ausstellungskataloge kleine Kunstwerke, die Qualität der Kunst ist hoch und jedes Jahr müssen leider immer mehr Bewerber abgewiesen werden. Das Ausstellungshaus geht nun in sein zehntes Jahr, der Verein hat sogar schon sein 15tes Jubiläum hinter sich. Es waren schöne, aber auch traurige Zeiten...wir haben alle Erfahrungen gesammelt, sind älter geworden. Es war eine Zeit voller Höhen und Tiefen. Seit ein, zwei Jahren können Nail und Halet aufgrund ihrer Arbeit (!) und ihrer Gesundheit nicht mehr oft nach Akyaka kommen. Sie fehlen uns, da ist eine Lücke und wir alle haben Sehnsucht nach ihnen. Sie sind meine Felsen bei Ebbe und Flut. Sie sind ein fester Bestandteil unseres Lebens geworden....

Natürlich sind die beiden auch nicht stehen geblieben. Schon immer waren sie modernen Entwicklungen gegenüber offen. Halet kann mit dem Computer umgehen, hat ein Handy; Nail denkt daran, sich einen MP3- Player zuzulegen. Auch den Veränderungen, die die Menschen in der Türkei durchmachen, stehen beide offen gegenüber. Ihr Blick ist dabei wohl etwas geschichtlicher und auch ein wenig distanzierter (ich hoffe, dass auch ich das Glück haben werde, im Alter so zu sein). Und bei Gott, häufig sind sie toleranter, verständnisvoller und um einiges geduldiger als ich. Wie ich das wissen kann? Natürlich stehen wir in Kontakt, telefonieren, ich besuche sie, wir stehen uns nah. Was wir teilen besteht fort, unsere Zuneigung besteht fort, wir lernen noch immer, die Arbeit und die Ausstellungen gehen weiter.

Und ich hoffe, wir können noch für viele glückliche Jahre weiter machen. Gut, dass es Euch gibt und vielen Dank!

Bahar Suseven (Heike)
G.A.S.-Der Vereinsvorstand

*Die Anreden „Abla“ (ältere Schwester) oder „Amca“ (Onkel) sind in der türkischen Sprache ein Ausdruck des Respekts gegenüber vertrauten älteren Menschen, die man schätzt.

mepar TURİZM

Yurtiçi Turlar

Yurtdışı Turlar

Yurtiçi ve Yurtdışı Uçak Biletleri

Oto Kiralama

Vize Hizmetleri

Mavi Yolculuk

Transfer Hizmetleri

Gezi Organizasyonları

Tüm Türkiye ve Dünya'da Otel Rezervasyonları

TÜRK HAVA YOLLARI

 atlasjet

 Onurair

SunExpress

PEGASUS
AIRLINES

 izair

Muğla : Emirbeyazıt Mah. Çimen Sk. Kardelen Apt No:10/C Muğla
Tel : 0 252 2128560 Faks : 0 252 2128561 mugla@mepartur.com

Marmaris İrtibat Ofisi : Yeşil Marmaris Seyahat Acentası
Tel : 0 252 4126486 dahili 56 marmaris@mepartur.com

Akyaka : Atatürk Cad. No:25/C Akyaka Ula - Muğla
Tel : 0 252 2435551 Faks : 0 252 2435556 info@meparturs.com

Mepar Turizm **IATA** üyesidir

ISBN: 978-975-98489-9-2

www.mepartur.com